سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebil

her şey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● *4 Zilhicce 139*
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *26 Kasım 197*
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 48 / BEŞ LİRA / BİR D.M.

Bir Profesör iki doçent tez elden Sebil'in «Katline» rapor verdi!

Güzergâh

Arkadaşımız SEBİL'in sayfasını çiziyordu:

«Düzenin dolmuşçuları bağırıyor:

— Darağacına bir.. iki!.»

Bunları yazmıştı ki, başını kaldırıp sordu:

— Adliye'den geçer mi?..

— Geçer, dedim. Divanyolundan, Adliye, Hapisane, Darağacı..

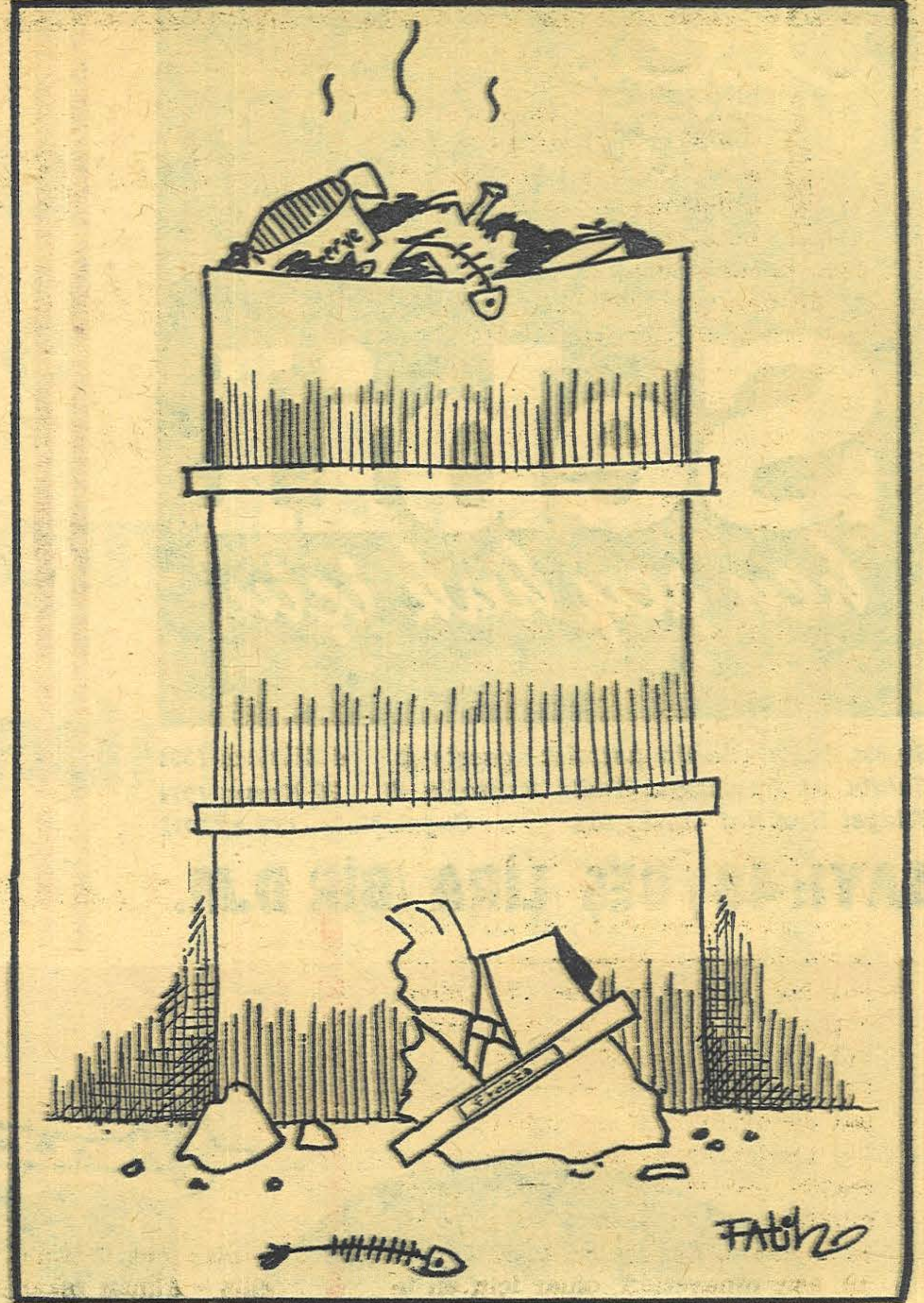
— Fıstıkağacı değil yani?!.

— Evet, darağacı.. Uzun lâfı bırak, sen nerde ineceksin?..

YALÇINER

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Düzenin dolmuşçuları sesleniyor

DARAĞACINA BİR... İKİ...

Muhterem Okuyucularımız,

Olmaz olur mu; her işin kendisine göre bir külfeti vardır. Aslolan, bu külfetlerine rağmen azm, metânet ve ihlâsla, bir imtihan yeri telâkki ettiğimiz dünyadan, yüzümüzün akıyla Mahkeme-i Kübra'ya vasıl olabilmektedir.

Her işin bir külfeti var.. Evet! Fakat, Üstâd Necip Fazıl'ın dediği gibi «Müslüman'ın câmilerde mahpus» olduğu bir cemiyet içerisinde gazetecilik yapmak, hakkı tebliğ etmekde bu meslekî silâhı kullanmak alabildiğine zor. Külfetin çok çok ötesinde zor!.

Esnafsın; sabah gider kepengini açarsın. Terâzini doğru tutar alış-verişini hak ölçülerine riâyetle yaparsın. Akşam kepengini kapar çoro-çocuğunun yanına avdet edersin. Terâzinle imtihan halindesindir. Doğru tuttu idiysen ne âlâ..

İşçisin, memursun, yine; sabahtan akşama kadar, belli mesâi saatleri dahilinde sana havâle edilmiş işini yaparsın. Kazancının helâl olması için terlersin. Tıpkı esnafın terazisi gibi, sen de «terinle» imtihan halindesin. Hakkıyla terlemiş isen ne âlâ..

Biz ise gazetecilik yapıyoruz.

Devrin bu en müessir silâhını kuşanmış, «Her Şey Hak İçin» diyerek diğer meslek sahibi müslüman kardeşlerimiz gibi imtihanı yüzakıyla verebilmenin gayreti içerisindeyiz. Terazi ve alınteri ile değil; «beynimizin teri» ile imtihan halindeyiz.

Esnafın terazisine dışarıdan müdâhale eden yoktur. İşçinin memurun alınterine de.. Fakat, biz beynimizin terini bu cemiyet içinde hakkıyla akıtmaktan mahrumuz. Sadece biz.. biz müslümanlar mahrumuz! Bize sadece ibâdet hürriyeti tanınmıştır. O da ne kadar? diyebilirsiniz, çünki, «Âyin yapıyorlar.» feryadı ile kelepçelenmek ihtimâli her zaman mümkündür. Hakkı tebliğ hürriyetiniz yok. Kıskıvrak bağlanmışsınız. Ancak, onların istediği ölçüler dâhilinde inancınızı söyleyebilirsiniz.

Fısıldayabilirsiniz...

Haykırmaya fırsat vermezler.

Hakkı tebliğ için haykırdığınız an, bir takım muhbirler türer, derhal savcılar ve maddeler harekete geçer. Beyninize kancalar saplanır. Dudaklarınıza kilit asılır.

Susturulursunuz...

Her işin bir külfeti var.. evet; müslüman gazetecinin sırtındaki külfet ise, işte şu son kelimedir: Susturulmak!

— Susmaz iseniz ne olur?

— Bu nasıl sual; susmaz iseniz âkıbetiniz en azından mahpus damdır.

İşte külfetin çok çok ötesinde ikinci merhale: Hapishâne..

— Daha daha susmaz iseniz?

— Daha daha susmaz isek... Bunu tarih bilmeyenlere anlatması kaabil değildir. Onlara darağaçlarından bahsetseniz, mübalâğa ediyorsunuz sanırlar. Halbuki tarih, mübalâğa ile iştigâl etmez, onda gerçekler vardır. Onda gerçekleri aksettiren vesikalar vardır: Darağaçları ile süslenmiş (!) gazete sahifelerinin sararmış solmuş yaprakları vardır.

Görüyor musunuz, külfet deyip geçiverdiğimiz mes'elenin çok çok ötesinde, nihâyetinde ne bulunmaktadır; üç ayaklı sehpalar.. Önce susturulmak, sonra yuva ve evlâdı iyâlinizden koparılarak hapishânelere atılmak ve nihâyet belki de darağaçlarında Kelime-i Şehâdet getirmek..

Devrimizde, hakkı tebliğ için mücâdele veren müslümanı geçici dünya imtihanında bekleyen külfet işte budur.

Devrimizde hakkı tebliğ ile kendisini mükellef bilen, bunun şuurunda olan ve bu şuurla yaşayan müslümana tanınan «hürriyet» işte budur. «Fikir hürriyeti» denilen şey işte budur!.

Birtakım sesler geliyor hâlâ, aynı yâveyi satmaya çalışıyor «Fikir Hürriyeti» diye.

İşte «fikir hürriyeti» budur!

Hem de, azınlık dahi olsa işbaşında bir grup imanlı idarecinin bulunduğu bir devirde bile...

Sebil

Hangisi daha tehlikeli?!..

Kadir Mısıroğlu

İSLÂM - Türk Âlemi'ne karşı asırlardır sürdürülen mücâdelenin iki temel fikrî karargâhı mevcuttur: Siyonizm ve komünizm.

Siyonizmin «Filistin topraklarına sahib olma ve ikibin yıldan beri devam eden bir ütopyayı gerçekleştirerek İsrail Devleti'ni kurma» emeli peşinde koşan Yahudilerin, kendi zatî güç ve iktidarlarına muavin kuvvetler sağlamak maksadıyla ihdas edilmiş bir fitne şebekesi halinde cihanı ağ gibi ördüğü malûmdur. Ortadoğu'daki İslâm - Türk hâkimiyetine son vererek bu bölgenin başsız kalıp parçalanmasından istifade sûretiyle İsrail'e ulaşmaktan ibâret olan bu kadîm yahudi emelinin asıl hedefi Osmanlı Devleti idi. Hakikaten kudretli bir Osmanlı Devleti ayakta kaldığı ve Ortadoğu'da münakaşa edilmez bir otorite ile hüküm sürdüğü müddetçe İsrail idealinin gerçekleşmesine imkân yoktu. Bunu teşhis ve hesab etmekte, büyük bir isâbet kaydeden Yahudiler, beynelmilel siyonizmle yürüttükleri mücâdelede asıl hedef olarak İslâm Dünya'sının şuurlu beyni demek olan memleketimizi seçmişlerdir.

Devletimizin zamanında ve gerektiği şekilde bir sınâî kalkınmaya muktedir olamıyarak zaafa uğradığı ve bu zaafın hâd bir noktaya ulaştığı 19. asır nihayetleri, onlar için en ümit verici bir mevsim olarak gelip çattığında, kendi kavmî imkân ve iktidarlarını, bize hâllevî (dramatik) bir son hazırlamak için kâfi gören Yahudiler, siyonizm aracılığı ile çağın en muktedir devleti Büyük Britanya'yı kendi emellerine âlet etmek yoluna koyulmuşlardır. Bunun için de İngiliz siyâsîlerini *«petrol»* ve *«Hindistan yolunun ehemmiyeti»* gibi birtakım câzip arzulara imâle etmiş ve asıl maksadlarını bunlarla setretmek yolunu tutmuşlardır.

O devirde *«üzerinde güneş batmayan bir ülke»* olmakla müftehir bulunan İngilizler için Hindistan yolunun stratejik emniyet ve ehemmiyeti ile gelişmiş sanâyileri karşısında «petrol» e olan ihtiyaçlarının iştah kabartıcılığı. —hiç şüphesiz— münakaşa edilmez bir keyfiyetti. Ancak, bu zâhirî ve câzip emellerin nihaî neticesi, Yahudilerin İsrail hedefine ulaşmalarını sağlamaktan ve İngilizleri bu emele topyekûn âlet kılmaktan ibaretti ki, bunu bugün bile, idrak etmiş kaç İngiliz vardır. Tıpkı, bizde olduğu gibi... Başımıza gelen mûsibetlerin temel ve men'şe sebebinin kadîm Yahudi emelleri olduğunu kavramış kaç münevverimiz vardır?!

Yakın tarihimizin en büyük siyâset piri olan cennetmekân Abdülhamid Han'ın müthiş bir ileri görüşlülükle bertaraf etmek istediği bu tehlike için, ihdasına âmil olduğu İngiliz - Alman rekabeti biraz Almanların anlayışsızlık ve dirâyetsizliklerinden, biraz da bizim yarı münevverlerimizin durumu kavrayamıyarak o büyük Hükümdara karşı haksız ve mesnetsiz bir mücâdele bayrağı açmalarından dolayı muvaffakiyetsizlikle sonuçlanmıştır.

Komünizmin ise, İslâm - Türk Âlemi için ihdas eylediği vahim tehlike münakaşa kabul etmez bir gerçektir. Bugün yüz milyonu aşan Türk Âlemi'nin 60 - 70 milyonu onun kahhar pençesi altındadır. İşgâl eylediği Rusya'nda hâlis Türk topraklarından sâdece bir kısmını teşkil eden Türkistan'ın sırf mesaha itibariyle beş milyon kilometrekarenin üzerinde bulunduğunu düşünmek bile komünizmin bize neye mâlolduğunu kavramaya kâfidir sanırız. Sırf, Türklük âlemi mi?. Bugün İslâm Dünyası'nın çeşitli bölgelerinde sosyalizm terânesiyle başlayan komünizme yatkın siyâsetin müslümanların vahdetinde ne rahneler açmakta bulunduğu elemle müşâhede edilmektedir. Onun gâyesi, hiç şüphesiz temel materyalist görüşünün cihan çapında hakimiyetini sağlamaktır. İslâm Dünyası'nda ciddî bir derlenip toparlanmayı sağlamaya salih istidadın pek sahibi görünen Türkiye'mizi çalkalayan derin maddî ve mânevî buhranların temel âmillerinden birinin de, komünizm olduğu sol militanların cadde ve sokaklarımızı inleten anarşik gûlguleleri ile açıkça ortaya konulmakta değil midir?!

Böyle olmakla beraber, dinine tarihine ve bütün millî mefâhirine sahib çıkmak iddiasında bulunan gerçek Türk münevverinin bugün bu iki şer kuvvetten hangisinin daha hâkim ve vahîm bir tehlike teşkil ettiğini hesab etmek mecbûriyeti vardır. Zira, hadiselerin zâhir vecheleri ekseriya yanıltıcı ve sathî hükümlere sevkedicidir. Halbuki, bu aziz millete teveccüh eden tehlikenin asıl men'şe ve merkezini doğru teşhis ederek -zaten mahdud olan- enerjilerin o noktaya tevcihi, kâmil bir muvaffakiyet için hayatî bir ehemmiyeti hâizdir.

KOMÜNİZME dâir bütün ciddî ve ilmî eserler, onun siyonizmin, milletleri ifsâd için kullandığı bir aletden ibâret bulunduğu gerçeğini kat'î bir sûretde ortaya koymakta ve ispat etmektedir. Hakikaten, komünizm, siyonizm aysberginin su yüzündeki kaabil-i müşâhede kısmından başka birşey değildir. Bir aysbergin su altındaki kısmının ise su üstündekine kıyasen bire on daha büyük olduğu ilmî bir gerçektir. Kurucularından bugünkü mâruf militanlarına kadar, bütün icraatçıları ya safkan Yahudi, veyahud da onlarla bir fikir bulaşığı olan siyonistlerden ibâret bulunduğu münakaşa götürmez bir gerçek olan komünizmin önlenebilmesinin, onun muharrik, müşevvik ve hattâ hâmisi bulunan siyonizmin bertaraf edilmesi şartına bağlı olduğu kat'î bir zarûret olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu gerçeği Türkiye'deki siyâsî mücâdelede gözden uzak tutmamak gereği âşikârdır. Umûmiyetle saman altından su yürüten siyonizmin karargâhı haline gelen partiler mi, yoksa, komünizmi *«bir çocuk hastalığı»* saflık ve heyecanıyla terennüm etmeye yeltenen parti veya particikler mi?!.

Türkiye'de her «müslümanım» diyen insanın evveliyetle hall-ü fasl etmeye mecbur bulunduğu asıl mes'ele işte budur. Bu nokta üzerinde doğru bir teşhis ve hükme ulaşmadıkça, dostunu ve düşmanını -iman şuurunun gerektirdiği bir isabetle- tâyin etme imkân ve ihtimali yoktur. Bugün pek çok müslümanın bu dost - düşman tâyininde ve düşmanlarını sıralamakta mâruz kaldığı tereddüdler ve düştüğü hatalar, siyonizmle komünizmin hangisini, daha tehlikeli olduğu hususunda vâzıh ve isâbetli bir karara varamamış olmasından doğmaktadır!... Bu vahim hata, daha nekadar devam edip gidecektir!. Bütün mü'minler kat'î bir karar ve hükme varmaya mecburdurlar, hangisi daha tehlikelidir: Komünizm mi, yoksa Siyonizm mi?!

KEMALİST İNKILÂB'IN ANATOMİSİ

Kadir Mısıroğlu

Elçilikten, devlet işlerinden anlamadığını söyleyen Y. Kadri'ye M. Kemal Paşa şöyle dedi:

«Aramızda kaç kişi devlet işlerine ihtisasdan geldi?»

48

YAKUP Kadri Karaosmanoğlu'nun, Türk İnkılâb Tarihi için kaynak sayılabilecek hatıralarını ihtiva eden eserlerinden diğer biri de, 1967 yılında Ankara'da basılmış bulunan «Zoraki Diplomat» dır. Bu da, haftalardan beri dikkat çekici kısımlarını iktibas edip okuyucularımıza takdim eylediğimiz «Politikada 45 Yıl» isimli eseri gibi, yakın tarihimizin anlaşılmasına yardım edecek ehemmiyetli müşâhedelerle doludur. Fakat, biz bu eserden uzun uzadıya iktibaslarda bulunarak okuyucularımızı sıkmak istemiyoruz. Sâdece bir sayılık kısa bir nakille eserin muhtevası hakkında okuyucularımızda vâzıh bir kanaat husule getirmeye çalışıp ondan sonra bambaşka hatıratlar arasında gezineceğiz. Bu suretle gazetemizin ilk 25 sayısında «Kemalist İnkılâb» a dâir neşrettiğimiz şahsî mütelâalarımızın mesnedlerini göstermeye ve bizi orada yer verdiğimiz kanaatlara sevkeden delilleri -adli makamlarla birlikte- okuyucularımıza göstermeye çalışacağız.

Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun bahsettiğimiz bu ikinci eseri, kendisinin hiçbir diplomatik tecrübesi olmadığı halde sırf o günlerde yazı âilesine dahil bulunduğu «Kadro» mecmuasının neşriyatına karşı duyulan bir aksülâmel yüzünden Ankara'dan uzaklaştırılabilmesi için nasıl Tiran Sefirliği'ne tâyin edildiğinin hikâyesi ile başlamaktadır.

Yazar, 1934 yılı sonlarında bir akşam devrin Dâhiliye Vekili Şükrü Kaya'yı ziyârete gidişini anlattıktan sonra:

«Lâkin, Şükrü Kaya, şimdi, yalnız yorgun değil, biraz da dalgın görünüyordu. Bu sözümü şöyle bir cevapla karşıladı:

«— Bahçe soğuk. Üşüyeceksin. İçeri girelim.

İçeriye girince de, açmak istediğim bahsi önlemek için olacak:

«— Sıhhatın nasıl? Bana her şeyden önce ondan bahset» dedi.

Ben içimden «Fesuphanallah» çekmeğe başlamıştım. Arkadaşımın kullandığı taktiği anlamamazlıktan gelerek ona sıhhatim hakkında istediği malûmatı verdikten sonra:

«— Şimdi, beni dinle;» dememe kalmadı. Dışarıdan akseden bir takım motosiklet patırtılarıyla ikimiz birden yerimizden fırlayıp merdiven başına koştuk. Gâzi geliyordu. Gâzi gelmişti. Beni, Şükrü Kaya'nın yanıbaşında görünce havretle yüzüme baktı:

«— Vay, sen hâlâ burada mısın?» dedi.

Hiç beklemediğim bu sual karşısında oldukça şaşırarak ve bir an için, iki ay evvel yapmam mukarrer olan Avrupa seyahatine henüz çıkmadığımı sandığına hükmederek:

«— Seyahatimden Ankara'ya bu sabah döndüm efendim,» diye kekeledim.

«— Yok canım, onu söylemek istemiyorum. Tiran elçiliğine tâyin olunduğunu işitmiştim de..»

Beynimden vurulmuşa döndüm. Kendimi tutamıyarak:

«— Ne münâsebet, Paşam? Hem orada Ruşen Eşref var,» diye işi şakaya dökmek istedim.

Zaten, Gâzi de pek ciddi görünmüyordu:

«— Ruşen Atina'ya gidecek;» dedi. «Onun yerine biz ancak en yakın arkadaşlarımızdan birini gönderebiliriz. Kararnâmen de çıktı zannederim. (Şükrü Kaya'ya dönerek) Tuhaf şey! Kendisine hâlâ tebliğ etmemişler..»

Dahiliye Vekili başını önüne eğmişti. Biraz sonra İsmet Paşa da çıka gelmesin mi? Gâzi, aynı sözü, şu şekilde ona da tekrar etti:

«— Haberi yokmuş Yakup Kadri'nin... Ne dersin?»

İsmet Paşa, dalgın dalgın etrafına bakınıyordu. Başyaver Celâl de dahil olmak üzere her üçünde bir sıkıntılı hal vardı. Bende ise tam mânasıyla şafak atmıştı. Fakat, bu, darağacına gidilen veya sürgüne çıkılan saatlerin renginde bir şafaktı, ki onun duru aydınlığında alın yazımızın en çapraşık satırları, bize, birden bire ayan oluverir. Şükrü Kaya, hiç semtine uğramadığımız bu yere, böyle bir mevsimde beni neden alıp getirmişti? Neden beş on dakika sonra arkamızdan Gâzi çıkagelmişti? Hele, Başvekil İsmet Paşa'nın bu saatte, burada işi neydi? Hepsini anlamıştım. Yalnız, anlayamadığım bir şey varsa o da bencileyin bir adamcağıza: «Seni filân yere Elçi göndermeğe, hattâ seni bir müddet buradan uzaklaştırmağa karar verdik.» demek için Devlet Reisinden Dahiliye Vekiline kadar en ileri iktidar erkânının rol aldığı böyle kaçamaklı bir tertibe neden lüzum görülmüş olmasıydı. Millî Mücadelenin ilk yıllarından beri her emrine nasıl seve seve itaat ettiğimi bilen Gâzi, beni yanına çağırıp da «Artık, bu Kadro dedikodusundan bıktım usandım. Ya neşriyatını tatil et; yahut da dışarıda bir vazife olarak çık git.» diyemez miydi? demektedir. (Sf. 10-11-12)

Sonra, bu mes'elenin kendisinde tevlid eylediği ağır rûhî buhrandan ve bir nev'i sürgün olarak gönderildiği Tiran'a gitmekten kurtulmak maksadıyla M. Kemal Paşa'ya sığınışını hi-

İsmet Paşa Mos... Rusya'nın en büyüğü Stalin Yoldaş'la.
vermiş bir milletin, medeniyet samimiyet ve açıklık istiyerek ...
...lemi önünde geçirdiği ve verdiği ...yasetinde daima dürüst olmuş ve
...üyük bir imtihanın adıdır. Y... ...coğrafi vaziyetinin iktızasından ve

● *İsmet Paşa, yoldaş Stalin'le.. Bu resim CHP'nin resmi organı Hakimiyeti Milliye gazetesinde çıkmıştır. Resim altına fazla şey eklemeye lüzûm yoktur kanaatindeyiz.*

kâye edip bahsi şöyle bitirmektedir:

«Gazi, yüzünün en tatlı, en mûnis ifadesiyle bana dönüp:

«— Yakup» dedi. «Sende bir tereddüd hali görüyorum. Sebebini izah eder misin?»

Geniş bir soluk aldım ve gülümsemeye çalışarak:

«— Efendim, sizden hiçbir şey gizlemek mümkün olmuyor,» dedim. «Gerçi, büyük bir tereddüd içindeyim. Buna da, müsaadenizle, iki sebep gösterebilirim. Biri sıhhî, öbürü meslekî. Geçen yıl mühim bir ameliyat geçirdiğim Malûmu Devletleridir. Kendimi, hâlâ toplamış değilim. Epiyce uzun bir zaman tıbbî bir (nezaret) altında yaşamam lâzımgeliyor. Tiran gibi bir yerde, korkarım ki; buna imkân bulamayacağım. Tereddüdümün ikinci sebebine gelince..»

Gâzi, teessürünü şakacı bir tonla örterek sözümü kesti:

«— Arnavutluğun karşı yakasında İtalya ne güne duruyor?» dedi. «İstediğin vakit atlar geçersin oraya... Vekâletten sormana hacet bile yok. Benden sana izin. Keyfine bak. Şimdi, söyle görelim ikinci sebebi.»

«— Paşam» dedim. «Ben, bu yaşa kadar hiç devlet hizmetinde bulunmuş değilim. Hocalıktan başka, ne memurluk, ne âmirlik ettim. Serbest ve müstakil yaşamağa alışmışım. Hükûmetin idarî mekanizması tamamiyle meçhulümdür. Hele diplomasi meslekinin protokol icaplarına ayak uydurabileceğimi hiç ummuyorum. Korkarım ki...»

Gazi, gene sözümü kesti:

«— Bırak Allahaşkına, bu boş endişeleri;» dedi. «Bizim aramızda kaç kişi Devlet işlerine meslekten, ihtisastan geldiğini iddia edebilir? Zaferi müteakıp bir çok kimseler, bana «Sen kumandan olarak vazifeni gördün. Artık, siyaset ve hükûmet umurunu erbabına bırak.» demişlerdi. İsmet Paşa Lausanne Konferansı'na giderken «Yahu, bu kadar mühim bir diplomatik misyon bir askere nasıl tevdi edilir?» diyen diyene idi».

Ve kahkahayla gülerek Tevfik Rüştü Beyi gösterdi:

«— Bak şu zata. Bizim en «muvaffak» Hariciye Nazırımız. Kendileri kadın Doktoru olarak yetişmişlerdi».

Bunun üzerine, herkeste öyle bir gülüşme başladı, sofraya öyle bir neşve geldi ki, ben de kendi derdimi unutur gibi oldum. (Sf. 16-17)

Müslüman,
"Tahkik-i iman" üzre ol,
cihâd'ın farz olduğunu unutma...

TÜRKÇESİ

Ahmed SELÂMİ

Hâkimiyyet şuuru

İÇİNDE yaşadığımız cem'iyyet, İslâmdışılığı gâye ve «ilke» edinmiş bir ekalliyetin hükmü ve hâkimiyyeti altında bulunuyor. Binâenaleyh bu tesbîte dayandırılmadan yapılacak kıymetlendirmeler, daha temelden yanlışlığa mahkûm demekdir. İşte bu yanlışlığı elinde ölçü olarak bulundurmakdan kurtulamıyan pek çoğumuz, iyiyi kötüden, güzeli çirkinden, doğruyu eğriden ve hakkı bâtıldan ayıramadan yaşıyor...

Vasata hâkim olan kıymet hükmünün menşei, İslâm mıdır, gayr-ı İslâm mıdır?

Mektebde, işyerinde, sokakda, komşuda, resmî dâirede, radyo ve televizyonda, din mektebinin müfredât programında, Diyânet Reisliğinin emir ve yasağını tanzîm edici kânunda, insanı şekillendirici rûhun menşei İslâm mıdır, gayr-i İslâm mıdır?

«Müslümanım» diyen ferdin îmânî, siyâsî, iktisâdî, ve ictimâî çevresi, onu, hangi kıymet hükümlerinin sâhib veya sâhibesi yapmaya sevkedecekdir? Bu halde ferd için müslüman kalmak ve müslüman yaşamak nasıl olacakdır?

Ferdî ve âilevî dakikalarımız gayr-i İslâmî kıymet hükümleri ve kâideler içinde geçecek; bu hâl bizde kabîleşecek; gayr-i İslâmîlik hesâbına İslâmîliğimiz her dakîka eriyecek; ve fakat biz «elhamdülillah müslümanım!» demeye acısız - sızısız, şer'î iniltiden uzak devam mı edeceğiz?.

Ne zaman kurulu çocuk oyuncakları gibi değil de fikrimizi işleterek yaşamıya başlıyacak; ve incelip derinleşerek soracağız: «Nedir, vasata hâkim olan?» diye...

Bu suâli soramayan müslüman, kurulu oyuncaklar gibi işleyiş kazanmanın yolunda; ve esâreti hürriyet telâkkî etmenin çizgisinde bir robot demekdir. Her yirmidört saatini, bir devir hâlinde ve bir dolap beygiri gibi ömründen düşürmeye mahkûm oluş, işte şu füze asrının çeşnisiyle ahenkdâr bir icâd olarak bugün önümüzde bulunuyor:

Halbuki «müslümanım» demek, «hâkimiyyet hakkında mutlaka bir şuurun sâhibiyim» demekdir. Kelime-i tevhîd ve şehâdet, bu hâkimiyyet şuurunu taşıyan bir formüldür. Allah'ın şerîatına îmân edişin sâhibi oluşu, «müslümanım» diyerek beyân eden ferd, her zaman ve mekânda «hâkimiyyet kimde?» suâlini soran fitrî bir çekirdek demekdir... «Tefekkür ediniz!» emrinin altında, müslümanın dışında bir başka mükellef de gösterilemez. Fikir sâhibi yaşayışın vazîfelisi, zaman ve mekânın her noktasında müslümanın dışında aranamaz. Müslüman, bütün emirlerden bir emir olarak «Tefekkür ediniz!» gibi zaman ve mekânı kuşatıcı umûmîlikde bir emri de telâkkî etdiğinin şuûrunda olan, incelik ve derinlik sâhibi mükellef demekdir.

Tefekkür etmek, fikrin, raptolmak zorunda bulunduğu emir, kânûn, kâide ve nizâm örgüsünden ayrılmadan yaşama işleyişidir. Fikrin, mutlak nizâma âid renk, koku ve desen peşinde koşması...: Müslüman, hâkimiyyet şuûrunu, işte bunun için en baş ve ilk şuûr hâlinde, alnının tam ortasında nişanlaştırmanın mecbûrudur. Tefekkür ediş, bu şuûrun, bir kuyumcu dikkat ve hassâsiyetiyle elmas gibi işlenip, alnın tam ortasında parıldatılması içindir.

● İşte, müslüman Ay'da da olsa, Dünyâ'da da olsa, sormadan edemiyecekdir: Hâkimiyyet kimin?

O müslüman Türkiye'de de olsa, Mekke'de de olsa, Moskova'da da olsa, fikrin hesâb makinesi hâlinde, hâkimiyyet şuûrunu, elmas başındaki bir kuyumcu gibi işlemeden edemez.

Zevc de olunsa zevce de olunsa, evdeki hâkimiyyet kimde? Mutlak Nizâma âid renk, koku ve desen peşinde işleyen bir fikr, buradaki hâkimiyyeti de ne zevce ve ne de zevceye bırakacakdır. Hâkimiyyet şuûru, ferde, «ne benim dediğim ne senin dediğin olur, hâkimiyyet nizâmındır!» dedirten şuurdur...

MES'ELEYİ ferd çapında ele aldığımızda da, ne denilebileceği muhakkak ki ortadadır. Buradaki ferd çapında nihâî derece de, hâkimiyyeti nefse değil; gene nizâma verebilene âid olacak...

● Şimdi soralım: Dünyâdaki hâkimiyyet kimde?

Bu en dışdaki dâireden, çapı küçülte küçülte daha içdeki dâirelere doğru inelim.

İslâm âleminde hâkimiyyet kimde veya nerede?

Türkiye'de?

Âile dediğimiz bir avuç kişilik ve can - ciğer olduğumuz dâiredeki hâkimiyyet kimin elinde?

Ferd çapına inelim ve soralım: Ben'de, sen'de ve o'nda hâkim olan ne?.

Suallere verilecek cevablar basitdir. Ferddeki, âiledeki, Türkiye'deki, İslâm âlemindeki ve Dünyâ'daki SEÂDETİN derecesine bakıp söylensin yeter!

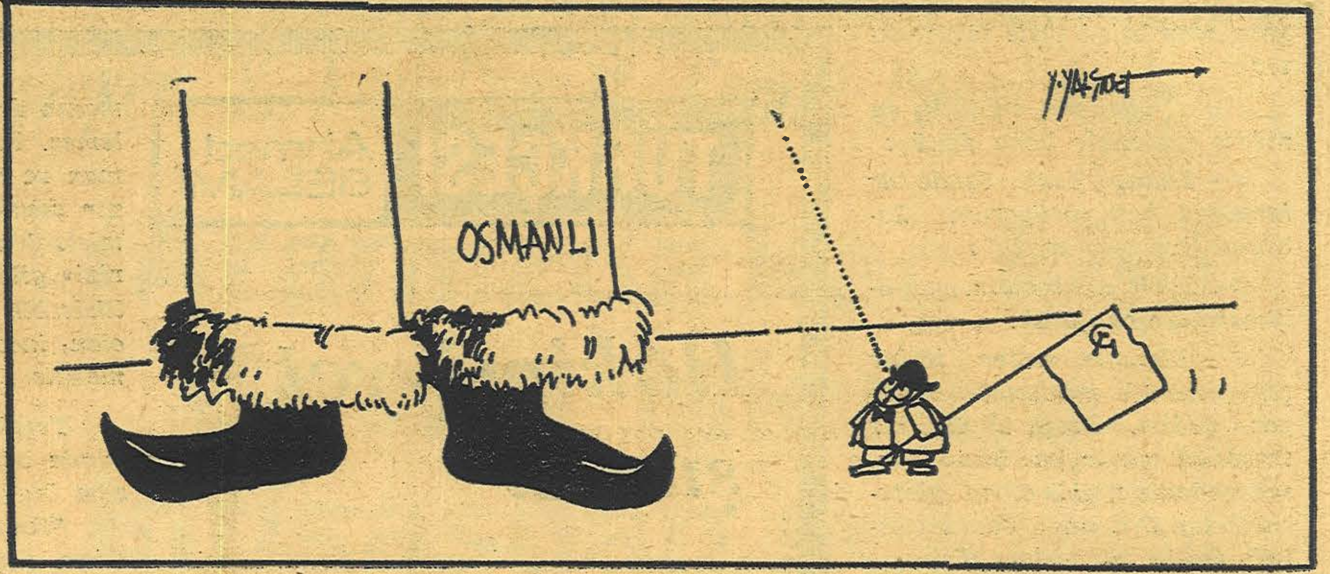
Korkunç ve fecî bir aldanış içindeyiz.

Müslümanız dediğimiz halde, «Tefekkür ediniz!» emrinin muhatabları sanki biz değilmişiz gibi, fikrimiz muattal ve sanki meflûc... Böyle olunca da, HÂKİMİYYET ŞUÛRUNU her zaman ve mekânda alnının tam ortasında taşıyanımız mı? O yiğitler ve o sultânî analar, kim bilir hangi diyarda, hangi seher vaktine bürünmüş yakarıştadırlar?

Eriyiş hızı içinde, korkunç ve fecî bir aldanış içindeyiz...

FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

Sosyalizm ve Osmanlı İntelijansiyası

1 Cevdet Paşaya göre sosyalizm

OSMANLI devlet ricâli, sosyalizmi bir nevi sâri hastalık telâkki eder. Siyâsi Vasiyetnâmesinde «Hiç bir beşerî güç, milliyetler prensibi ve sosyalizmin ortaya çıkardığı hâdiselerin gelişmesine engel olamaz.» diyen Ali Paşa, ülkesini bu tehlikeli salgından korumak için tedbirler alır. 25 Temmuz 1871'de vilâyetlere yolladığı bir tâmim, Paşa'nın Batı dünyasını sarsan hâdiseler karşısında ne kadar uyanık olduğunu göstermektedir. Okuyalım:

«Biliyorsunuz ki, çağımız maddi bilgiler (Maârif) bakımından, geçen asırlarla kıyaslanamıyacak ölçüde ileridir. Ama insan cemiyetini asıl ayakta tutan «medâr-ı emn-ü emânı olan âdab ve ahlâk-ı umumiye» ve sâir mânevi bağlar, ne yazık ki dikkate alınmamaktadır. Bu ihmâlin vahim neticeleri ortada: İşçiler, sermâyedarlarla servet ve refahça eşit olmak için mevcut malları bölüşmek gibi tehlikeli düşüncelere kapılmışlardır. Yalnız o kadar da değil.. «hükm-ü hükûmete» ortak olmak da istiyorlar. 1860 - 61 yılları arasında beliren bu tehlikeli düşünceler «şu dokuz - on sene zarfında» habis ruhlar gibi Avrupa'nın her tarafına yayılmıştır. «Bu efkâr eshâbından terekküb ve teşekkül eden» cemiyetin adı: Enternasyonal'dir. Enternasyonal'in Londra'da bir merkezi, Amerika ve İsviçrede şûbeleri vardır. Üyeleri çoğalmış, sermâyesi artmıştır. Pek âlâ bilirsiniz ki, bu vahim emeller nizâm-ı âleme aykırıdır. Gerçekleşmeleri —Allah göstermesin— türlü türlü ihtilâl ve ihtilâflara yol açar. Böyle düşünenlerin Komüna'da neler yaptıklarını gördük. Paris'in hâli meydandadır. Haydutluğu meslek ittihaz eden bu adamların amacı «cemiyet-i beşeriyeyi bir hâl-i vahşet ve behimiyete ircâ» etmektir. Hem mizacımıza, hem ahlâkımıza ters düşen bu gibi fikirlerin, ülkemizde iltifat görmiyeceği tabiidir. Ama memâlik-i Osmâniye çok geniş ve tâb'a-yı şâhâne kalabalıktır. Bu itibarla dikkatli olmalıyız. Bu meşûm fikirler hudutlarımızdan içeri girmemelidir. «Bu fikr-i fâsid erbâbının tervic-i makaasıd ve âmâl etmelerine» meydan vermemeliyiz.»

Ulemâ, tepeden bakar küffâra, imanla irfanın zirvesinden. Avrupa ihtiyar şarkın bir «eskiler alayım» cısıdır zaman zaman, tabiatın korkunç kuvvetleriyle oynamaya kalkışan toy, tedbirsiz bir delikanlı. Cevdet Paşa'ya göre, Avrupa'nın mimarı olduğu ihtilâller, insanlığı iğtişaşa sürüklemekten başka işe yaramamıştır; 1848 hâdiseleri, bu kâhir hakikatın su götürmez delilleri. Azıtan halk, «bütün bütün had-ı mârufun öte tarafına» gitmedi mi? «Hukuk-u mülkiyet ve zevciyet»i inkâr edenler «herkes kâffe-i hususatta müsâvâat üzere olmalıdır» demediler mi. Netice ne oldu? «Birçok edâni dahi bunu mizaçlarına muvafık görmeleriyle Fransa Cumhûriyetini bu renge boya ağa teşebbüs ettiler. Fransa kibar ve ukalâsı n bundan gözü ürkmekle, cumhûriyetten ve belki hükümet-i meşrûte serbestliğinden yüz çevirip Napolyon'un henüz dört sene müddet-i siyaseti son bulmazdan evvel imparatorluğunu tastik ederek hükûmet-i mutlakaya teslim oldular. İşbu Fransa ihtilâfatı arasında, Nemçe halkı dahi serbestlik sevdâsına düşerek ve pek çok kanlar dökerek, hükûmetlerini hükûmet-i meşrûteye kalbetmek istedilerse de, hükûmet-i imparatoriye gâalib gelerek yine hükûmet-i mutlaka tahtında kaldılar. Bunların her birinde bir güne fenâlık melhuz ve meşhûd olup, hele cumhûriyetin zikr olunan fırka-ı mütecâvizesi bütün bütün akıldan ve nevâmis-i tabiiyeden bâid bir fikr-i bâtıldır.» (Târih-i Cevdet, I. s. 15 - 16).

Evet, Paşa için, «cumhûriyetin fırka-i mütecâvizesi» (bu günki deyimiyle aşırı sol) bütün akıldan ve tabiat kanunlarından uzak, bâtıl bir düşüncedir. Ne var ki, Avrupa, hak veya bâtıl bütün fikirlerini Asya'dan yağma etmiştir. Sosyalizm, komünizm, nihilizm gibi abeslerin de kaynağı; Asya. Paşayı dinliyelim: «Sâsâni hükümdarlarından Kabaz adlı Kisrâ'nın zamanında Mezdek adında, ünlü bir zındık türemiş. Peygamberlik davâsına kalkışan Mezdek bütün insanlar Âdem ile Havva'nın çocukları, yani hepsi öz kardeş... O halde malları da karıları da birbirinin, diyerek ehâliyi ayaklandırmaya kalkmış. Ayak takımı inanmış sözlerine, hattâ Kısra Kabaz da anın bâtıl dinine girmiş. Böylece fâhişeler serbestçe icrâ-ı fuhşiyata yol bulmuş; ileri gelenlerle baldırı çıplaklar bir olmuş, İran baştan başa bir kârhâne-yi fevâhiş ve menâhiye dönmüş. Nesil karışmış, babalar evlâd lezzetinden mahrum kalmış.»

Fakat, bu «balayı» uzun sürmemiş Paşa'ya göre. Halk ayaklanmış, Kabaz kaçmış sonra yeni müttefikler peyda edip tekrar çıkmış tahta ve Mezdek ayinleri bir müddet daha payidar olmuş. Bir müddet dedik, zira Kabaz'ın ölümünden sonra yerine geçen oğlu Nuşirevan «büyüyüp de saltanatta kesb-i istiklâl edicek havas-ı ricalini cem ile, tertib-i divan edip cümlesine hitab ve nutka ağaz ederek, Allah ile akdetmişimdir ki, saltanat bana teveccüh ederse Mezdekileri katiedeyim; çünkü anlar nâsın emval ve nisvanını mübah ve müşterek kıldılar. Kimesneye mahsus karı olmayıp, leimlerle kerimlerin soyu karıştı. Fahişeler için icra-yı fuhşiyat kolaylaştı. Nisa-i kiram yoldan geçerken yüzlerine bakmağa cesaret edemiyenler anlara vasıl oldu, dedikte; Mezdek-i melun ki serir-i saltanatta sol canibinde kaim idi, nutk-u kisraya

cevaben: Bütün halkı katledebilir misin? Bu senin dediğin bir büyük fesaddır. Allah seni ıslah-ı mülk için melik etti, ifsad için etmedi... demesi üzerine, Nuşirevan dahi, ey veled-i zina, hatırına gelir mi ki validem ile yatmak için Kabaz'dan ruhsat istedin, o da ruhsat vermekle validemin odasına gittin; ben de arkandan eriştim ve senin ayağını öptüm ki, çoraplarının pis kokusu hâlâ burnumdadır. Ve senden rica ettim: Sn de valideyi bana bağışladın ve geri döndün diye sual ettikte, Mezdek evet dedikte, Nuşirevan hemen anın idamını emretmekle derhal Mezdek-i melun katl ve lâşesi ihrak edildi.» Sonra mezdeki avı başlamış İran'da. «Cülûs-u Nuşirevan'ın yirmidördüncü senesi». Hz. Muhammed dünyaya gelmiş... Sonra «adil» Nuşirevan'ın gazap kılıcından kurtulan mezdekiler, ehl-i İslâm içine karışmış. Ve arasıra «birer tarik ile ahkâm-ı diniyeyi ifsada» kalkışmış. Ekseriya «Alevilik perdesi arkasında gizlenip ayin-i batıllarını icradan», geri kalmamışlar. «Anadolunun bazı mahallerinde mevcut olan kızılbaşlar, hep mezdekiler bakayasındandır. Batıniye mezhebi dahi hep anlardan tahassül etmiş bir meslek-i batıldır»... diyor Paşa ve devam ediyor; «vaktiyle batınıye eshabı, düvel-i İslâmiyeye büyük belâ oldular. Çünkü içlerinde birçok fedailer bulunup, onlar vasıtasıyla maruf zevatı idam ettiregeldiklerinden halka dehşet verip bu suretle kesb-i kuvvet ve tevsi-i hükümet ederlerdi. Bu fedailer ekseriya esrar içtiklerinden, anlara haşhaşi derlerdi. İşte Fransızca ıslahat-ı kanuniyeden olan assasin yani katil-i müteammit tabiri haşhaşiye lâfzından galattır. Bu dahi ehl-i salibin Suriye'den Avrupa'ya götürmüş oldukları tabirattandır. Çünkü ehl-i salib Suriye tarafına gittikleri vakit Suriyede pek çok batıniye bakayası olan Haşhaşiye vardı... Ve o zaman Avrupa zulemat-ı cehl içinde olup ulum-u fünun sevdasını oraya Mısır ve Suriye'den avdet eyleyen ehl-i salip götürmüştü..»

EHL-İ salibin vatan-ı aslilerine yadigârı, yalnız ulûm ve fünun sevdası mı? Hayır. «Hürriyet ve serbestiyet» fikirleri de, Avrupa için bir ithal metaı; Ama Hristiyan derebeyliği serazad düşüncenin gelişmesine müsait bir iklim değildi. Bu itibarla, Doğu'dan gelenler «batınilerden gördükleri usul üzerine gizli cemiyetler kurup, eshabı, birbirine tanımak için aralarında bir takım işaretler vazetmişlerdir. İşte Farmason tariki bu vecihle zuhur etmiştir ki, işaretleri Bektaşiler beyninde müstamel olan işaretlere pek benzer» «Mukaddimat-ı meşruhaya nazaran ehl-i salip o zaman da Batıniyede esrar addolunan mezdeki efkârını dahi beraber götürmüşler ise de meydana çıkamayıp mahfi kalmıştır. Badehu zuhûr eden komünizm ve sosyalist ve nihilist mezhepleri mazdeki ayini demek oluyor. Zira bunların beyinlerinde teferruatça fark var ise de emlâkta hukuk-ı tasarrufu ve nisada usul-u izdavacı ilgadan ibaret olmakla esasen cümlesi birdir.»

Paşa, anlattıklarını şöyle hulâsa ediyor: «İran'da zuhur eden mezdeki mesleği» İslâm ülkelerinde çok kere «Alevilik hırkasına bürünmüş badehu Avrupa'ya giderek» kıyafet değiştirmiş «komünizm, sosyalist nihilist gibi namlar takınmıştır.» Dini inançları zayıfladıkça «bu misillü furuk-u dallenin çoğalması ve alelhusus canib-i hükümetten mümanaat görmezse az vakit zarfında meydan alması tabiidir.»

«Avrupa'nın ibahiyun mesleğine pek ziyade istidadı vardır, diyor Paşa... zira ağniyası ne kadar servet ve yesara malik ve müreffeh ve sefahata müstağrak iseler, fıkarası, o kadar mahrum ve meyus bir haldedir.» Dini fikirler ise, mahvolup gitmektedir. Bir kelimeyle, Avrupa büyük bir tehlikenin, cihanşümul ihtilâlin arifesindedir. «Vakıa, bu makule ahval-i ihtilâliye payidar olamaz, çok geçmeden sükûnet-i mutlaka-yı kahire zuhura gelir, lâkin bu arada Avrupa herc-ü merc edilmiş olur.» Devlet-i Aliye, böyle bir fırtınanın dışındadır Paşa'ya göre. Zira (başka bir yazısında söylediği gibi), (Tezakir) bizde zenginle fakir arasında uçurum yoktur... «akvâm-ı islâmiyyede komün sosyalist ve nihilist gibi furuk-u itizâliyye» bulunmaz. Böyle bir ihtilâl koparsa namuslu insanların sığınacağı tek ada, Devlet-i Aliyedir. «Ehl-i ırz için memalik-i mahrusadan gayrı cay-ı selâmet kalmaz diyor» Paşa. (Bk. Millet Kütüphanesi, M. Cevdet kitaplığı, N. 08).

Devlet-i Aliyenin en büyük tarihçisi, Avrupa'daki aşırı cereyanları içtimai bünyenin tabii bir tezahürü olarak görüyordu, tabii ama tehlikeli bir tezahür. Acıyarak bakıyordu Avrupa'ya.

(Devamı gelecek sayımızda)

ortadoğu'dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DAVÂSI ve FİLİSTİN

Üçüncü madde olarak, Yahudilerin mezâhimesi karşısında işsiz kalan amelelere iş, topraksız bırakılan çiftçilere toprak verilmesi lüzûmu üzerinde durulmuş ve «nitekim yine tesbit edilmiştir ki 1921 de neşredilen kanunun metninde çiftçilerin hakları olan toprak payından mahrum edilmelerini icabettiren fasılların hiçbir zaman tatbik mevkiine konulmadığını ve bu yüzden memleketin her tarafında işinden ve toprağından mahrum bırakılmış tehlikeli bir sınıfın türemekte olduğu» hakikati açıklanmıştır.

Netice olarak da, Şav Komisyonu üzerinde durduğu husûsata hâl şekli vermek için raporun teknik bir hey'ete havâlesi talebiyle mevzua yeni bir hâl istikameti vermek istediği görülmüştür.

O sıralarda İngiltere'deki intiba da buna müsâiddi. Avam Kamarası'nın muvafakatıyle İngiliz Hükûmeti Sör Jon Simpson'un riyâsetinde bir teknik hey'et kurdu. Davet edilen Filistin mümessilleri o sıralarda Londra'da bulunuyorlardı. Müftü Emin El Hüseyni'nin seçilen bu hey'etin hakikî vechesini anlamak için bir görüşmesinde hükûmet reisine şöyle bir sual tevcih ettiği görüldü:

«— Sayın Başkan! Seçilen bu yeni hey'etin Şav'ın lehinizde vücûda getirdiği intibaları unutturmağa vesile olacağından endişeliyim...»

Buna Makdonald'ın aynen şu mânâlı cevabı verdiği söylenir:

«— Jon Simpson hemşerimdir. Asil bir İskoçdur. Kolay kolay aldatılamaz.»

İşçi Partisi Başkanı Filistin işine hakikaten yeni bir istikamet vermek istiyordu. Teknik hey'etin başına geçirilen zat, hükûmet reisinin yakın arkadaşıydı. Derhal, Filistin'e hareket etti ve kısa bir zamanda şu esaslara dayanan bir rapor hazırlaması bu kanaati teyid etti.

Mütehassıslar hey'eti Arapların durumunu şu şekilde tavsif ettikden sonra ayrıca şu tavsiyelerde bulundu:

«A — Yahudilere, Arap topraklarının devredilmesi ameliyesi verimin artırılması veya onu telâfi edecek başka bir çare buluncaya kadar, tamamen durdurulmalıdır.

B — Arap çiftçilerine ait tarlaların Yahudilere devri halinde bilmukabele ziraate salih başka bir toprakla Arap çiftçilerinin tavizlendirilmeleri icabeder.

C — Muhaceret namı ile Filistin'e yapılacak ırgat ve amele akınına Filistin'de Araplar arasında işsizlik devam ettiği müddetçe müsaade edilmemesi lâzımdır.

D — Muhaceret mevzuunun tertip ve tanzimi işi Yahudi teşkilâtının ve loncalarının keyfine ve mutlâk tasarrufuna terk edilmemelidir.»

Sir Valter Şav'ın riyaset ettiği meclis-i tahkikat komisyonuyla onu takibeden Sir John Simpson başkanlığındaki teknik hey'etin raporları mânâ ve mefhum itibariyle birbirini destekler mahiyette Filistin'de İngiltere hesabına irtikâb edilen fecayii açıklamaları, tabii olarak Mister Makdonald kendine tekaddüm eden hükûmetlerin takibettikleri gayrı insanî siyasete karşı cephe almağa sevketti. Bunun üzerine İngiliz Hükûmeti namına Filistin'de takibedilmesi lâzım gelen yeni siyaseti izah bakımından bir «Beyaz Kitap» meydana getirildi.

(Devamı var)

MUHBİR

GEÇTİĞİMİZ *Cuma günü (19.11.1976) Başyaz*ı*rımız Kadir Mısıroğlu* «tahta parmaklıkların» *gerisinde oturuyordu. Ondan evvel, aynı ye*... *yüzlerce ana-baba kaatili, ırz düşmanı oturm*... *daha sonra elleri kelepçeli olarak* «Demir parmaklık*lar*» *ın gerisine gönderilmişlerdi.*

Başyazarımız'a mevcud düzenin icabı olarak ay... *muamele kaçıncı defa yapılıyor ve adi suçluların gel*... *geçtikleri parmaklık gerisinde,* «fikrinden - inancından» *dolayı muhakeme ediliyordu. Kadir Mısıroğlu ne* «tah*ta*» *ve ne de* «demir» *parmaklıklara yabancı değildi.* ... *sebeple İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi salonunda* «tahta parmaklık*ları*» *gerisinde sükûn*... *le murafaayı takib* ... *diyordu.*

Murafaa bittiğin... *Başyazarımız* «dem... parmaklıkların» *ge*... *sine değil ama, h*... *kındaki dosya -vaz*... *taksimi icabı- 2. A*... *Ceza Mahkemesi*... *gönderiliyordu. A*... *tahta parmaklık ara*... *da vardı ve Başyazarı*... *mız birgün oraya ot*... *tulacak; bu arada* ... *dosya yine açılacaktı*...

«O DOSYA» *Başya*... *zarı'nın şahsında* S... *BİL'i ve SEBİL'in b*... *lısı olduğu cihanşüm*... *Mutlak Fikri itham e*... *ci birtakım kağıtl*... *kursağında taşıyor*... *Açanların, bu dosyı*... *ilk gördükleri* «Muhbir Dilekçesi» «Bilirkişi Raporu» *bir* «İddianame» *SEBİL, gerek mah*... *me huzurundan ve* ... *rekse sayfalarımız*... *bizzat Başyazarımız* ... *rafından verilecek* ... *kabil cevaplardan* ... *ce, bu* «Muhbir Dil*e*... *çesi» ni ve biri Profe*... *ikisi Doçent olan eş*... *sın altına imza koy*... *ğu* «Bilirkişi Rapo*ru*»*nu okuyucularına s*... *makla kendisini b*... *leyen ağır vazifenin* ... *adımını atmış olma*... *şuurundadır. Müteakib*... *ben Savcı'nın* «İdd*ia*... *namesi» de sayfala*... *mızda yer alacaktır.*

«İbret Vesikası» ... *ye...*

(NOT: Bu rapor ... lâ hataları yazıl... na aid olmak üzere ... ta virgülüne dahi ... dahale edilmeden ... nen okuyucularım... sunulmuştur. Yo... «inkılâb» ın tarafın... dan «inkilab» şekli... yazılmayacağı mal... dur. SEBİL)

(Size doğru adresimi vermedim. Gericilerin vakitsiz saldırılarına uğramamak için, korktuğumdan [illegible]nmayınız.)

12 ŞUBAT 1976

T.C. CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

1\. Biliyorsunuz, Aziz Atatürk'e ve başta yaptığı Devrim olmak üzere, eserlerine karşı plânlanmış bulunan saldırılar, aradan halk topluluklarını etkileyecek nitelikte olumsuz sonuçlar vermeye devam etmektedir.

2\. Cumhuriyet Gazetesinin 23 Ocak tarihli sayısında yeralan «TRT Genel Müdürü Şaban Karataş'ın, Atatürk'e hakaret sayılacak ve Türkiye Cumhuriyetini küçümseyen» konuşması hakkında kovuşturmaya geçildiğini ummaktayız.

3\. Birde, «Sebil» gazetesi vardır. 2 Ocak 1976 tarihli ilk sayısında aşağıdaki fıkralarda açıkladığım ifadeler yeralmaktadır.

a) Kapakta, «1 Ocak değil, 3 Ocak — 1 Muharrem — kutlu olsun; Nasıl hristiyan olacaktık,» denilmektedir.

2 ve 3 ncü sayfalarda, Atatürk ve arkadaşlarının Türk Milletini hristiyan yapmak istedikleri söylenmekte; 5 nci sayfanın ilk parağrafında, Atatürk Devrimi'nin «Türk Milletini hristiyan garplı millet haline getirmek amacında olduğu» iddia edilmektedir.

Kısacası, «Kemalist İnkılâbın Anatomisi» başlığı altında, Cumhuriyetin ve onun niteliklerinin küçümsendiği ve yerildiği görülmekte, Atatürk, 1 nci Reisicumhur olarak hafife alınmaktadır.

b) 7 nci sayfada tuğra, 9 uncu sayfada şeriat, 13 üncü sayfada eski yazı reklamı yapılmaktadır.

c) Elime geçen 16 ve 23 Ocak tarihli sayılarda da aynı konular işlenmekte, «Osmanlılardan kalanlar, İnkılâbın mezalimi, Türkçeye suikast, Laiklik maskesi» gibi konular işlenmektedir.

4\. Ülkemizde aşırı sağ ve aşırı sol faaliyetler çok zararlı duruma gelmiştir. Anayasa'nın başlangıç kısmına, Devlet felsefesine ve Devrim kanunlarına saldırı şeklindeki [illegible] tarafından, adı geçen gazetelerdeki gibi, ustaca yapılmakta ise de, incelendiklerinde suç olduğu ortaya çıkacaktır.

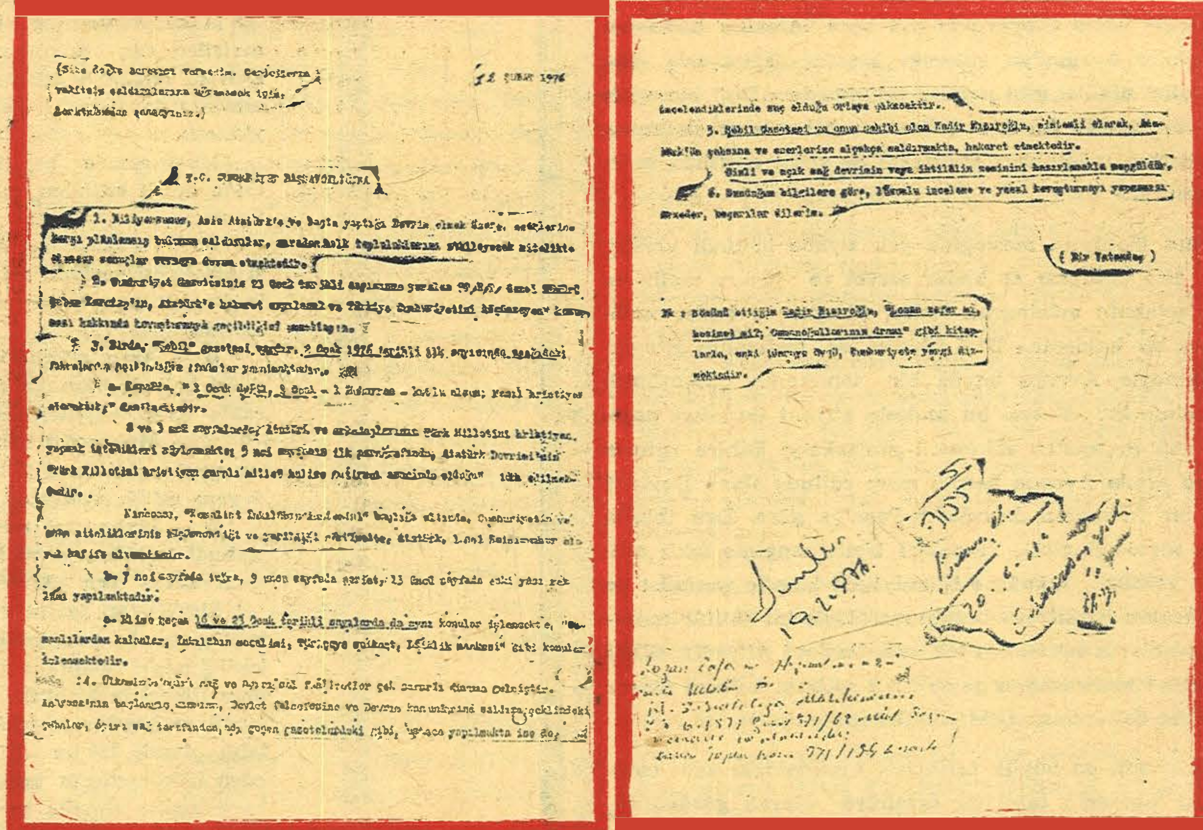
5\. Sebil Gazetesi ve onun sahibi olan Kadir Mısıroğlu, sistemli olarak, Atatürk'ün şahsına ve eserlerine alçakça saldırmakta, hakaret etmektedir.

Gizli ve açık sağ devrimin veya ihtilâlin zeminini hazırlamakla meşgüldür.

6\. Sunduğum bilgilere göre, luzumlu inceleme ve yasal kovuşturmayı yapmanızı arzeder, başarılar dilerim.

(Bir vatandaş)

Ek: Sözünü ettiğim Kadir Mısıroğlu, «Lozan Zafer Mi, Hezimet Mi?; Osmanoğullarının Dramı» gibi kitaplarla, eski idareye övgü, Cumhuriyete yergi dizmektedir.

12 ŞUBAT 1976

T.C. CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

(Bir Vatandaş)

● - *«Muhbir vatandaş» ın savcılığa hitaben yazdığı mektubun fotokopisi...*

(ehlivukuf)!

Bilirkişi Raporu...

Sebil'in katli manâsına gelen raporun ilk sayfası.

BİLİRKİŞİ RAPORU
İstanbul Cumhuriyet Savcılığı Basın Bürosuna
1976/335
İstanbul haftalık olarak yayınlanan (Sebil) isimli gazete 2..OCAK.1976 tarihli bir sayılı nüshasının dördüncü sahifesinde Kadir Mısırlıoğlu imzası ile "Kemalist İnkilâbın Anatomisi" başlığı altında yayınlanmaya başlıyan ve aynı gazetenin 18.Haziran .1976 tarihli yirmibeşinci sayısına kadar yayınlanan nüshalarda aynı başlıkla devam eden yazının tamamını muhtevası itibariyle ;
1. TCK.nın 163/4--5 nci maddelerinde ifadesini bulan

BİLİRKİŞİ RAPORU 1

İstanbul Cumhuriyet Savcılığı Basın Bürosuna 1976/335

İstanbul haftalık olarak yayınlanan (Sebil) isimli gazete 2 Ocak 1976 tarihli bir sayılı nüshasının dördüncü sahifesinde Kadir Mısıroğlu imzası ile «Kemalist İnkılâbın Anatomisi» başlığı altında yayınlanmaya başlıyan ve aynı gazetenin 18. Haziran 1976 tarihli yirmibeşinci sayısına kadar yayınlanan nüshalarda aynı başlıkla devam eden yazının tamamım muhtevası itibariyle;

1. TCK. nın 163/4 - 5 nci maddelerinde ifadesini bulan neşir yoluyla lâikliği aykırı olarak propaganda yapmak suçunun unsurlarını muhtevi bulunup bulunmadığını;

2. 5816 sayılı Atatürk aleyhine işlenen suçlar hakkındaki kanunun 1/1 ve 2/1. maddesine muhalefet suçunun unsurlarını muhtevi bulunup bulunmadığının;

3. Ayrıca mer'i mevzuatımız hükümlerine göre suç unsurunu ihtiva edip etmediğini tesbitini zımmında bilirkişi tahkikatı yapılması istenmiş ve makamınızca bilirkişi sıfatı ile mutalamızın tesbiti hususunda heyetimiz re'esen görevlendirilmiş bulunduğundan gerekli incelemeler yapılmıştır.

Tetkik konusu Sebil dergisinin 2. Ocak. 1976 tarihinden itibaren yayınlanmış bulunan 25 nüshasında dördüncü sahifede yayınlanan «Kemalist İnkilabın Anatomisi» başlıklı yazılarda evvela inkilab tabirinin ne olduğu anlatılmakta bunun «Türk milletinin nev'i şahsına münhasır yapısını red ve ima ederek onu hristiyan batı aleminini iktibasa icbar eden bil cümle hareketler» (Sayı 1. Sayfa 4) olduğu bu inkilabların ilkinin latin asıllı yeni alfabenin teşkil ettiği belirtimekte ve bunlar üzerinde durulacağı ifade edilmektedir. Yazıda daha sonra yapılmış olan bu inkilabların bir kadronun işi olduğu halde tek bir şahsın eseri imiş gibi telakki olunduğu, bunda M. Kemal Paşa olarak bilindiği bu nedenledir ki bu inkilablara Kemalist inkilaplar adı verildiği Kemalist inkilabın bünyesinde içtimai hayatın en hurda teferruatına kadar inen her türlü değişikliklerin yer aldığı «bunlar Türk milletinin bin yıllık milli tarihi içinde tehessüs ve takarrür etmiş bulunan şahsiyetinden soyarak onu tam manası ile bir hristiyan garblı millet haline getirmek için atılmış tezatsız bir yığın adımdır.» (Sayı: 1 sahife: 5) denmekte ve aradan uzun yıllar geçmesinden sonrada dahi yapılan işlerin hata ve sevabım tetkik etmeye müsaade ve müsahama etmeyen bir takım kanunî güçlükler bulunduğunu bildiği halde Türk efkarı umumiyesinin tevali eden pasif mukavemetine ve zahiri dış yaldızları bozup döken zamanın yıpratmak gücünden aldığımız cüzi imkanlarla bu konuda bir takım ipuçlarının ortaya konulabileceğine inanıldığı söylenilmektedir.

2 sayılı gazetede, Kemalizm kelimesinin doğuşundan söz edilmekte milli mücadele yıllarında ve sonunda Mustafa Kemalin ittibatcı zannedildiği ancak kendisinin bunu red ve cerhettiği belirtilmekte ve Kazım Karabekirin hatırasından bazı pasajlara yer verilmektedir.

3. sayılı gazetede milli mücadelenin başlangıcında üzerinde ittifak edilmiş bulunan fikri bir programın bulunmadığı, çeşitli grubların bulunduğu, birinci grubun M. Kemal Paşa'nın hakimiyeti altında bulunduğu, ikinci grubun ise Kemal Paşa'nın dikdatörce davranışlarını frenlediği, birinci grubun batı taraftarı, ikinci grubun ise muhafazakar olduğu Meclisden rahat kanun çıkarabilmek için nisabı müzakere kanunun geçirildiği zaferden sonra yapılan beyanlarla M. Kemal Paşa'nın halife olmak istediği anlaşıldığı ancak İzmire yaptığı seyahatten sonra bundan vazgeçtiği daha sonra halkcılık esasına dayanan bir parti kurmayı düşündüğü bu nedenle 9 uhdenin ilan edildiği, bunun CHP. nin altı okuna inkilap ettiği ve Mustafa Kemal'in fikirlerini ortaya koyduğu söylenmekte ve bunu takip eden 4. cü sayıda C. Halk fırkası kurmak üzere hazırlıklar yapıldığı M. Kemal Paşa'nın Ankara'da Bağdat Demiryolu şirketine âid bir binada oturduğu, «bir müddet sonra bu binadaki dedikodu ve münakaşalara sebep olan hayatım halkın gözünden saklamak için bir bağ evinden ibaret olan Çankaya köşküne» nakledildiği (Sayı: 4 Sayfa 5) bu dedikoduların ise halkın dindar bir kişi olarak gördüğü M. Kemal Paşa'nın «kendisini görmek için çırpınan halk kalabalığından sakınmıyarak alelen rakı içtiği», «ve arkadaşları ile birlikte gayrı ciddi bir vaziyette görüldüğü» Halbuki kendisinin reis olduğu Büyük Millet Meclisinin çıkardığı ilk kanunlardan birinin mn'i müskirat kanunu olduğu, bu kanunun uygulanması için asılan insanların bulunduğu, hatta Nazım Hikmet'in Milli mücadeleye katılmamasının nedeni olarak İnebolu'da asılan insanlar gördüğü, Ankara'ya gittiği zaman ise M. Kemal Paşa'nın İsparta güllerinden hususi surette çıkarılmış gül rakısım içerken gördüğünü söylediği ve bu samimiyetsizliğe isyan ederek Rusya'ya kaçtığını belirttiği ve bu nedenledir ki içki içmeyi yasaklayan M. Kemal Paşa'nın Ankara'daki tren istasyonundaki ikametgahında alelen içki alemleri tertiplemesi halkın dedikodularına sebep olduğu, içki içmekten men edilememesi üzerine halkın görmesini önlemek maksadıyla Çankaya gibi o zaman şehrin çok uzağında bulunan bir bağ evine gönderildiği anlatılmaktadır. (Sayı: 4, Sayfa: 5).

5. sayıda Cumhuriyetin ilanından söz edilmekte, bunun Kemalist İnkılabların en tipik olduğu diğerleri az çok tartışıldığı halde bunun M. Kemal Paşa'nın bir gece içinde oldu bitti mantığı ile gerçekleştiği buna karşı çıkan Rauf beyin siyasi hayatının son bulduğu ileri sürülmektedir.

6. Sayıda Kemalist inkilabın fabrikaları başlığı altında sanayi inkilabının zamanında yapılamaması türk münevverlnde bir aşağılık duygusuna sebebiyet verdiği ve o zamana kadar manevi bakımdan batıya karşı kapalı tutulan içtimai yapımızının kapısının aralanmasına sebeb olduğu, M. Kemal Paşa'nın bu garblılaşma hareketinin hasat mevsimini getirdiği, bunların bir felsefeye dayandığını belirtmek için Kemalist İnkilaplar dendiği, hakikatte M. Kemal Paşa'nın doktrin vaazeden bir şahsiyet olmadığı için inkilapların bu isimle anılmasının doğru olmadığı bunların bu güne kadar objektif bir tahlile tabi kılınamadığı bunlar övülürken en küçük beğenmenin cezalandırıldığı M. Kemal Paşa'nın şahsına her türlü tenkitten korunmak üzere kanunlar çıkarıldığı bütün bu kanunlara rağmen Kemalist inkilabın afaki bir şekilde tahlil edileceğine inanıldığı, ifade edildikten sonra Kemalist inkilabın fahri vasıflarının «lâ - dinilik, militalizim - şekilcilik, taklikcilik, küçük devlet haleti ruhiyesine bağlılık» olduğu söylenmektedir.

7. Sayıda lâ - diniliğin kemalist inkilabın en belli başlı vasfı olduğu, halbuki Türklerin islamlaştıktan sonra o güne kadar sahip olduğu askeri

(Sayfayı Çeviriniz)

(ehlivukuf)!

Bilirkişi Raporu...

ve siyasi mümtaz mevkinin daha da kuvvetlendirdiğini, büyük bir imparatorluk kurarak zirve teşkil ettiği, bunun islâmın eseri olduğu, devletin temel nizamının din teşkil ettiği bunun ecdadların yenilmez kuvvetini teşkil ettiği, islâmı bilfiil her sahada yaşamanın sonucu olarak kabul etmekten meydana geldiği ve devletin son nefesine kadar bu prensiblere sadık kaldığı garb karşısın an gerilenmesi sonucu islâmdan kaçma fikrinin yerleştiği, M. Kemal Paşa ve arkadaşları da bu görüşün havasında yetiştikleri garbın iktisabını kabul ettikleri kemalist inkilabının 1. numaralı farik vasfı olan lâ - diniliğin onun laiklik anlayışda tezahür ettiği müslüman bir memlekette, lâiklik gibi devleti idari siyasi vecheleri ile dine yabancı kılan bir prensibinin kabul ve tatbikinin çoğu idari ve siyasi hayata âid islâmi hukuk kaidelerinin gayri meri hale getirdiği, lâiklik görüşünün esasının pozitivizm siyantizim teşkil ettiği, Kemalist inkilablarda siyantiz bir telakkiyenin hakim olduğu bütün islami hakikatlere dil uzanan eserlerde bunu bulmamının mümkün olduğu belirtildikten sonra Kemalist inkilabın sade siyasi değil içtimai hayata da etkisini gösterdiği ve içtimai hayatı, dinin tesirleri dışına çıkarmak gayesini güttüğü bunun için lâdinilik olarak ele alındığı bunun soyadı kanununun çıkartılması ile gerçekleştirildiği böylece Hacı, Hoca gibi dini makam ve mevki ifade eden kelimelerin soyadı olarak alınamıyacağını belirtildiği bunun dışında gayri siyasi olan davranışlarda dahi değişiklik yapıldığı selamünaleyküm yerine günaydın kelimelerini «elhamdüllillah» müslümanın yerine «ne mutlu türküm diyene» sözünün getirildiği gerçekte Türk milletinin kudret ve kuvvetinin asıl kaynağının iman ve İslam olduğu dünyanın hiçbir yerinde dine ve onun getirdiği davranış modellerine karşı çıkarak bunların bertaraf etmek maksadıyla mukabil davranışların getirilmediği, hiçbir yerde fertlerin hususi hukuk sahasına âid faaliyetlerini tanzim maksadıyla tedvin olunan kanunların onların dini yaşayış ve inançlarına bigane kalması düşünülmediği, ayrıca kemalist inkilabın dinin nüfuz ve hakimiyetini bütün bir cemiyetten red etmek maksadıyla tevhiti tedrisat kanunun çıkarttığı (sayı: 11) dolayısı ile lâiklik prensibinin siyasi bir prensib olarak ortaya atılmadığı bu nedenledirki Kemalist inkilabların dini meselelere temas eden vasfını lâdinilik diye ifade edildiği bu düşünceyi haklı kılan s beplerden birisinin de kan nu medeni olduğu İsviçreye göre yapılmış bulunan bu medeni kânunundaki evlenme ve boşanmaya âid hükümlerin memleketimizde uygulanamadığı bunun nedeninin dini ve örfi kaideleri ka'ale almaması olduğu, karı - koca malları hakkındaki hükümlerin tatbik edilemediği, miras hükümleri bakımından da amme vicdanının kabul edemiyeceği birçok hususları ihtiva ettiği, şer'i miras taksiminin adeta imkânsız kıldığı (sayı: 11), Cumhuriyetle birlikte islâmdan yüz çevrildiği içindir ki lâdini isimler zorla kabul ettirildiği Ahmet, Mehmet, lerin yerine Kaya'lar, Temel'ler demirlerin kullanıldığı bunun dine karşı olan bir tutumun eseri olduğu, şapka inkilabında ise gene dine karşı olduğu, serbuşta bulunan speri şems'in secdeye mani olduğu ve hristiyanlık aleminin sembolü bulunduğu din adamlarının dini kisvelerini taşıyamadıkları sade siyasi hayatta değil bütün bir cemiyeti din dışına çıkartmak amacını güden hareketlerinden biri de yılbaşı değişikliği olduğu hristiyan aleinine mahsus bir dini takvimin kabul edildiği, Avrupa'ya hoş görünmek ve medeni sayılmak gayretleri Türk Milletinin dini vasif ve mana taşıyan her resmi ve içtimai müesse ve avranışına müdahaleyi ve onun lâdinilileştirmeyi zaruri kılan bir malzeme addedildiği (sayı: 14). Resmi hafta tatilinin Cuma'dan Pazar'a çevrildiği bununda lâdini bir içtimai hayatının tesisi gayretini eseri olduğu, bunun akıl ve mantık dışı bir inkilap teşkil ettiği, sırf islama karşı, olma meylinde ifade edildiği, «Kemalist inkilapların herbiri islam içtimai nizamının istisnatgahlarından birini yok etmek ve islami temayül ve hissiyatı izale medar olan ferdi ve içtimai davranışları imkansız kılmak asli maksadıyla ortaya çıkmışlardır. En basit bir inkilap hareketinin bile dini hayata doğrudan doğruya veya dolayısı ile sed çekmek onu imkansız kılmak gibi bir vechesinin» daima bulunduğu (Sayı: 15, sayfa: 4). İslama karşı yürüyegelmiş olan resmi tutumun hala devam etmekte olduğu ileri sürülmektedir. Kemalist inkilapların doğrudan doğruya veya dinle alakası olmayanın bulunmadığı esas amacın lâdini bir cemiyet hayatı tesis etmek olduğu İslam dinine zarar verdikleri bu konuda da birinci sırayı islam harflerinin yasaklanmasının teşkil ettiği 16. sayıda belirtilmektedir.

18. sayıda Kemalist İnkilabın lâdini bir içtimaya nizam teşkil etmek hususundaki asıl gayesini gerçekleştiren gayelerin başında lâikliğin geldiği, gerçekte islamiyetin ferdin doğumundan ölümüne kadar bütün davranışları tanzim eden kaideler ihtiva ettiği, herşeyin islami kaideye rabtedildiği islamın devlet idaresi için kaideler konduğu bu kaidelerin idarecilerin keyfine bırakılmadığı islamda üç amir hükmün bulunduğu bunun ahkam-ı şer'iyyenin tenfizi emanetin ehline tevdi ve gıyab olduğu lâikliğin islamla kabili telif olmadığı Türkiye'de lâikliğin değişik bir biçimde tatbik edildiği (Sayı: 19), ileri sürülmektedir. 20 ve 21. nci sayılarda lâikliğin geleişimi ele alınmakta bunun Fransız ihtilalinin bir ürünü olduğu belirtildikten sonra bu görüşler altında yetişen ve ittihat ve terakki erkanı kadrosu içinde bulunan M. Kemal Paşa'nın saltanat ve hilafatı yıkmayı ve bunların yerine lâdini içtimai bir nizam tesis etmeyi düşünmesi kadar tabi bir şeyin olmadığı söylenmekte ve bu arada bazı es rlerde pasajlar nakledilmektedir.

● TESBİT

Sadık Özarslan

Hem acı, hem gülünç

SEBİL'in son sayılarından birinde gördüm... Cidden hem acı ve hem de gülünç. Birçok aydınlarımızın hâlet-i rûhiyyelerini ayan - beyân ortaya koyan bir kimya kâğıdı hem de... Öyle şeyler oluyor ve öyle şeyler cereyan ediyor ki; bazı aydınlar, bazı hâdise veya beyânlarla kendilerini ortaya koyuyorlar; tariflerini yapıyorlar. Böylece biz, aydınımızın ne olup ne olamadığını gayet rahatlıkla anlayabiliyoruz ve hükmümüzü rahatlıkla verebiliyoruz.

Bakınız şimdi... Adamın biri «düdüklü tencere» sinden nasıl seslenıyor veya düdüklüsünde neler kaynatıyor? Gayesi, Sebil'i kötülemek ve gammazlayarak faaliyetini durdurmak... Türkiye'mizde bu da ayrı bir dert. Güdümlü yürüyeceksin, güdümlü söyleyeceksin ve güdümlü yazacaksın... Gülmek, ağlamak bile güdümlü... Ağlarsın; niçin ağladığın sorulur... gülersin; niçin güldüğün. Yazarsın; dur, derler... söylersin; sus derler. Ve iki câmi' arasında kalan binamaz misâli ne yapacağını ve ne söyleyeceğini şaşırırsın vesselâm. Türkiye'de güdücü rolünde bazıları... Bazı yazarları kasdediyorum. Onların iyi dediğine «iyi» diyeceksin; kötü dediğine de «kötü»... Aksi takdirde üzerinize yürürler ve nice camlar devirirler. Sırasında fikirden yanadırlar; fakat yanında oldukları fikir, yandaşları olacak, onların arkalarını sıvazlayacak. «Özgürlük, mözgürlük» terâneleri hep kendileri için. Ayrı bir ses, ayrı bir nefes istemezler kat'iyyen... Şayet çıkar ise, basbas bağırırlar ki; «vurun... konuşturmayın!» deyü. Amma onlar konuşurken, onlar yazarken ortalıkta ses yok ha!... Onlar konuşacak, onlar yazacak. Gayrilerine ölüüüm!...

Türkiye'de bazıları böyle istiyor... Tek tip elbise gibi, tek tip fikir ve hareket. Lâkin mümkün mü? Susmak, susturulmak mümkün mü? «Çalış idrâki kaldır; muktedirsen âdemiyyetten.» Buna imkân yok. İmkân olmayınca ve konuşanlar, Hakk'ı anlatanlar bulundukça düdüklü tencerelerden fokurdayanlar da çıkacak ve fakat bunlara aldıran çıkmayacaktır. Aldıran çıkmayacaktır ve kervan da yürüyecektir... Bu, böyle de biz asıl, bazı aydın geçinenlerin içinde bulundukları durumu anlatmak istiyoruz.

SEBİL'i kötülemeye çalışan yazar diyor ki: «... Baş tarafta bir de Arabca birşeyler vardı. Ben, ondan birşey anlayamadım.» Yâni yazar, Sebil'in tehlikesini anlamış da baş taraftaki Arabca'dan birşey anlayamamış?... Bunu, çağdaş zihniyete sâhib bir yazâr olarak ve gururla yazıyor. Arabca yazı an birşey anlamamayı bir nâkısa olarak değil, bir fazilet olarak kabûl ediyor. Yazısından anlaşılan bu... Demeye getiriyor ki: «İşte ben, çağdaş kafaya mâlik bir yazarım. Gericilikle ve gericilik alâmeti o yazı ile hiçbir alâkam yoktur. İlericiliğimin derecesini artık siz anlayın.»

Acı olan şudur ki; hâlâ şekilde oyalanılıyor. Ve kasıtlı olarak aleyhde bulunuluyor. Arabca değil de o yazı meselâ Lâtince olsaydı, bay yazar şübhesiz hayranlık duyardı... Yazı ile ifâde edilen husus; İngilizce veya Fransızca olaydı, buna da kızmayacaklar; başlarına tâc yapacaklardı... Hatta anlayamadıkları için de hayıflanacaklâr, küçüklük duygusuna kapılacaklardı. Amma neylersiniz ki; yazı ve ifâdesi Arabca... Fıtratına uygun yazıya kızmak ise hem acı, hem de gülünç... Bir bakıma gerçeği inkârdır bu. Bilen kim?

(ehlivukuf) Bilirkişi Raporu...

23. sayıda Cumhuriyetin kuruluşundan sonra Ankara'da yapılan hilafetin kaldırılması çalışmalarına temas edilmekte ve ilk yapılan 364. numaralı Teşkilatı Esasiye Kanununda yer alan Türkiye devletinin dini İslam'dır hükmünün nasıl değiştirildiği ve bu kanunun gerekçelerinin yerinde olmadığı, din ile devletin birbirinden ayrılmasının fiilen dinsizliği sağladığı zira diğer dinler için bu prensib geçerli olsa bile islamda bunun gerçekleşmesinin bu hal bulunduğu ileri sürülmektedir (Sayı: 25).

Muhtevasını yukarıdaki biçimde özetlediğimiz ve bazı cümlelerini aynen aktardığımız Kemalist İnkilabın Anatomisi başlıklı 1 - 25 nci Sebil dergilerinde tefrika edilen yazılarda açıkça Devletin hukuki içtimai iktisadi ve siyasi temel nizamlarını lâikliğe aykırı olarak kısmende olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacı ile propaganda yapılmaktadır. Zira yazının muhtevasında açık bir biçimde yer aldığı gibi 1923 ten sonra yapılmış bulunan ve devletin hukuki temel nizamı teşkil eden inkilap kanunları ele alınmakta ve bunların getirmiş olduğu hususların islam dinine karşı olduğu ifade edilmektedir. Tefrika edilen yazılarda yer aldığı biçimi ile Cumhuriyet döneminde gerçekleştirilen bu reformlar «lâdini» olarak nitelendirilmekte ve bunların islam prensib ve hükümlerine karşı olduğu savunulmaktadır. Yazılarda yer aldığı biçimi ile yapılmış olan bütün reformların ana gayesinin içtimai hukuki ve siyasi bakımdan Türk toplumunu dinsiz bir toplum haline ge irmek olduğu ifade edilmekte ve buna kanıt olarak şapka devriminin arap harflerinin kullanılmasının yasaklanmasının, medeni kanunun kabulünün, takvim yılının değiştirilmesinin, hafta tatilinin cumadan pazara alınmasının, islam dinine karşı olduğu ve bütün bunların lâiklik kavramının dışında kaldığı, ve zaten doğumdan ölüme kadar müslümanların hayatlarını düzenliyen kaideler ihtiva eden islamlığın lâiklik ile bağdaşamıyacağı, belirtilmektedir. Bütün bu hususlar göz önüne alındığında yazının ana gayesinin

Türk toplumunun siyasi sosyal ve hukuki açıdan temel düzenini teşkil eden inkilap kanunlarının kaldırılması ve bunun yerine de islami kaidelerin konulması olduğu anlaşılmak adır. Bilindiği gibi devrin kanunları devletin hukuki temel nizamını teşkil eder; buna karşıt olarak

Anayasadaki lâiklik esasının kaldırılması, medeni kanun yerine şeriat hükümlerinin uygulanmasının belirtilmesi, tevhiti tedrisatın islamiyete aykırı olduğunun söylenmesi devleti

Kur'anda yer alan hükümlerle idare edilebileceğinin belirtilmesi lâikliğe aykırı olarak dini ve dini hissiyatı alet ederek propagandada bulunmak suçunun unsurlarını teşkil eder; Ayrıca belirtelim ki, 334. sayılı ve 1961 tarihli Anayasanın 153. maddesi açıkça Türkiye Cumhuriyetinin lâiklik niteliğini korumak amacını güden devrim kanunlarının anayasaya aykırı olduğu şeklinde anlaşılamıyacağı ve yorumlanamıyacağını öngörmektedir.

Bu itibarla Anayasada yer aldığı biçimde Türk toplumunun çağdaş uygarlık seviyesine erişmesi ve T.C. nin lâiklik niteliğini koruma amacını güden ve dolayısı ile siyasi, hukuki ve sosyal açıdan Cumhuriyet devletinin temel nizamını teşkil eden bu kanunların kaldırılmasının ifade edilmesi, bunlar yerine daha eskiden mevcut olan uygulamanın geçmesini istemektir. Bu da dini kaidelerin devrim kanunlarında yer, alan hükümler yerine uygulanması anlamına gelir. Böyle bir görüşün de TCK. 163. maddesinde yasaklanmış bulunan din propagandası suçunun unsurlarını muhtevi bulunduğu konusunda şüphe yoktur. Bunun aksini savunmak tetkik konusu yazıların yazarının amacına da aykırı düşer. Zira bu amaç açıkça 1. sayılı Sebil gazetesinin beşinci sayfasında belirtilmektedir. Burada aynen şöyle denilmektedir: «Bu kadar uzun zamandan sonra dahi yapılan işlerin hata - sevab cetvelini tetkik etmeye müsade ve müsahama etmeyen bir takım kanuni güçlüklerle muha ap bulunduğumuzu bilmiyor değiliz. Fakat bütün bu manilere rağmen yine de

(Sayfayı Çeviriniz)

Hâdiselere bakış

Mustafa YAZGAN

İslâm'ın hükmü önünde Bozkurtçuluk

DIŞIMIZDAKİ «İslâm düşmanları» ile onların içimizdeki kasıtlı veya ahmak ajanları, Müslüman - Türk yurdunu maddede ve mânâda parçalamak, ayırmak, fitne ve fesat yoluyla aziz milletimizi birbirine düşman hâle getirmek için akıllarına gelen her tedbiri, güçleri yettiğince icrâ etmeğe çalışıyorlar.

Aynı dine bağlı insanları çeşitli dini hiziplerde kamp kurup birbirine söven günahkârlar hâline getiren bu dış ve iç ajanlar, bu yetmiyormuş gibi, milletimizin içinden hissi bir zümreyi tahrik ederek ve «Irkçılık» illetini şırınga ederek gençlerimizi, muallimlerimizi, işçimizi ve topyekûn milletimizi bir nifak içine atmak istemek edirler.

Siyasi partiler yelpazesinde dâima iç içe, gönül gönüle hatta mutlaka tek partide bir olması gereken MSP. ve MHP bugün ızdırapla görüyorum ki (bütün gayretlerimize rağmen) bir araya gelemiyorlar. Mes'elelere bakış açılarında farklılık olduğunu göremediğim bu iki partiden MHP. (içindeki gerçekten islâmcı bir ekibe rağmen) basit hissi, teheyyüc ve tehevvürden kurtulüp hakikâta eremiyor. Bu ayrılığın en açık delili ve MHP. içindeki bu tezadın en çarpıcı misali, parti amblemindeki «Üç hilâl» ile «Bozkurt» sembolleridir.

Bugün «Ülkücü mektuplara cevaplarım» serisinden bir parça olarak bu «Bozkurt» yanlışını tashih için yazacağım.

Bozkurt nedir? Bugüne kadar sorduğum her ırkçı ülkücü'den veya neşriyattan yahut bildirilerden edindiğim kanaata göre, Bozkur bir mitolojik varlık, bir efsâne, bir hayal, gerçekle alâkası olmayan bir hikâyedeki muhayyel varlık. Türk'ün s mbolü. Yiğitlik, k hramanlık, savaşçılık simgesi. Düşmana korku salan Türk'ün kutsal a ası. Türkçülük adı ile (Kürtçü Ziya Gökalp'ın) İslâm'ı içinden bölme ve yıkma niyetinin neticede aziz Müslüman milletimize sembol hâlinde takdim edilen şekli ve sureti... Bazılarnca da M. Kemâl'e izâfe edilen bir lâkap ve vasıf.

Ne olursa olsun, nasıl tarif ve izâh edilirse edilsin, ne kadar kudsiyet izâfesi yüklenirse yüklensin gerçek (yani Allah ve Rasülünden başka bir şeyi inancına, ibâdetine, ahlâkına ve kültürüne ortak yapmayan, en büyük rehber kitap olarak Kur'an'ı tanıyan) bir müslüman için «Bozkurt» bir câhiliyye âdeti, çocukca bir zekânın ve heyecanın oyuncağı, ulvi ve mücerred tefekkür'e eremeyen bir zihnin müşahhaslaştırdığı bir şekil ve suretdir.

İslâm'ın hükmü önünde «Bozkurt» bâtıldır. Çünkü,

1. Allah (c.c.) cemâd, nebat, hayvan ve insan yaratılışı sırası içinde insanı «Eşref-i mahlûkat» olarak yaratmış ve yalnız insanı akıl, fikir, imân, zekâ, irâde gibi ulvi ve ruhi değerlerle tezyin etmış ir. İnsanın hayvana kudsiyet izafesiyle bakması İslâm'da câiz olmadığı gibi, (Ergenekon destanında temsil edilen) Bozkurt'un insana yol gösterici olması da muhaldir. İnsanın klavuzu insandır.

2. Bozkurt müşahhas yapısıyla kan, vahşet ve ilkellik ifadesine sahiptir. Yiğitlik ve kahramanlıkla hiç bir alâkası yoktur. Zira bu hasletler yine insanın ruhi değerlerinden zuhura gelir. Bir vahşi hayvana yiğitlik ve kahramanlık izâfesi gülünçtür.

3. Türk kavmini kolları ve bacakları kesilmiş bir yiğidin kurtla cinsi münâsebetinden (cinsel sapıklığın bir çeşidi) türemiş kabul eden (Bakınız: Yaratılış ve Türeyiş destanı - M.N. Sepetçioğlu Ankara 1965 - Sayfa: 210) cümleler, Hazreti Nuh'un (A.S.) aziz evlâdlarından Yafes oğullarından olan necip Türk kavmine en sefil hakarettir. Türk'ün atası hayvan değil, peygamberler sülâlesidir.

4. Heykel, resim ve şekil olarak «Bozkurt» cahiliyyenin putperestliğini hatırlatması ve İslâm'da müşahhas canlı ve hayvan resminin yasak kılınması sebebiyle de ecviz ve tasvip edilemediği gibi: «Melekler (amelleri yazmağa memur olanlardan başka) içinde köpek veya suret bulunan odaya girmezler» Hâdis-i Şerifi gereğince de bâtıldır.

5. Şekil ve suret namaz kılanın namazına harama yakın bir kerahat irâs eder (Bakınız: Şeyhülislâm M. Sabri Efendi - Mes'eleler — İstanbul 1974 Sh. 65) — Ayrıca Sh. 61 - 103 arası okunabilir.

6. Her hangi bir şekil, suret, hâl ve keyfiyet kendini «İslâm» dan tefrik edici, ayırıcı bir edâya ve vasfa sahipse, o şekil, suret, hâl ve keyfiyeti «İslâm» dan ayrılık vasfına hürme en kabul edip benimseyen kimsenin küfrüne hükmolunur.

Bu maddeleri ciddi bir etüdle daha da artırmak mümkündür. Bir yazı çerçevesi içinde bu kadarını takdim ettikten sonra muhterem ve muazzez üstâd Necip Fazıl Kısakürek Bey'in «İdeolocya Örgüsü» nden şu cümleyi kaydederek sözü bitiriyorum.

— «Orta Asya yaylalarından inen zamansız ve mekânsız Bozkurt, Anadolu ırmaklarından birinde su içerken, suda ateş gözlerinin aksini seyrede ede bir söğüt ağacına istihale etti; toprağa, göğe ve güneşe perçinlendi, yepyeni bir ruh ve imân hamulesiyle gerçek zaman ve mekân âlemine girmiş oldu» (Birinci Baskı - Sh. 64)

Bütün Bozkurtçuların bir hidâyet ve imân hamlesiyle ölümsüz İslâm dâvâsının mücâhidleri olduğunu görmek, bizi bahtiyar edecek, dâvâmız toprağa, göğe ve güneş'e perçinlenecektir.

(ehlivukuf)! Bilirkişi Raporu...

Türk efekârı umumiyesinin tevali eden pasif mukavemetinden ve zahiri dış yaldızları bozup döken zamanın yıpratma ve eskitme gücünden aldığımız cüz'i imkânlarla bu mevzudaki hakikatin bir takım ipuçlarını ortaya koyabileceğimize inanıyor ve geleceğin tarihçisine Kemalist inkılapların hür ve ciddi olarak muhasebesini yapabileceği bir zemin tesis etmek istiyoruz». Bu ifadelerin, yazıların yazarının fiilinin suç teşkil ettiğini bilerek yazdığı bize kamtlamaktadır.

Tetkik konusu yazılarda ayrıca 5816 sayılı Atatürk aleyhine işlenen suçlar hakkındaki kanunun hükümleride ihlâl edilmektedir. Sebil gazetesinin 4. sayısında 5. sayfasında yer aldığı biçimde M. Kemal Paşa'nın Ankara'nın merkezindeki bir binada ikamet ederken dedikodu ve münakaşalara sebeb olan hayatı nedeni ile o zaman için uzakta bulunan Çankaya'ya götürüldüğü, halktan sakınmıyarak alelen rakı içtiği ve arkadaşları ile gayrı ciddi vaziyette görüldüğü, başkalarını içki içti diye astırırken kendisinin Ankara'da İsparta güllerinden hususi surette çıkarılmış gül rakısım içtiği, ayrıca bütün amacının lâdinilik yani dinsizlik olduğunu ve toplumu da lâdini kılma çabalarında bulunduğunun söylenmesi Atatürk'ün hatırasına alelen hakaret teşkil eder. Nitekim yazarın bu amaçla hareket ettiği ve yazdığı yazıların suç teşkil ettiğini bildiği 6. sayıda yer alan ifadelerden anlaşılmaktadır. Nitekim 6. sayının 4. sayfasında «Kemalist inkılaplar üzerindeki bu taassup hala devam etmektedir. Bunun en aldatmaz delillerinden biride M. Kemal Paşa'nın şahsının her türlü tenkitten korumaya matuf olan ve en ağır cezai müeyyidelere muhtevi bulunan mahut kanundur» denmekte ve dip not olarak da 25.7.1951 tarih ve 5816 numaralı Atatürk aleyhine işlenen suçlar hakkındaki kanun gösterilmektedir. Bütün bunlar

...kastını ve ...

fiilin neticelerine de müdrik olduğu kanaatini vermektedir.

3 Sonuç: Yukarıda arzedilen sebebler muvacehesinde İstanbulda münteşir Sebil dergisinin 1-25 sayılarında yayınlanmış bulunan "Kemalist Rakilebın Anatomisi" başlıklı seri yazılarda TCK.nın 163. maddesinde yer alan laikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dinî esas ve inançlara uydurmak amaca ile dinî hissiyatı veya dinî alet ederek her ne suratte olurse olsun propaganda yapmak suçunun unsurları gerçekleşmiş bulunmaktadır.

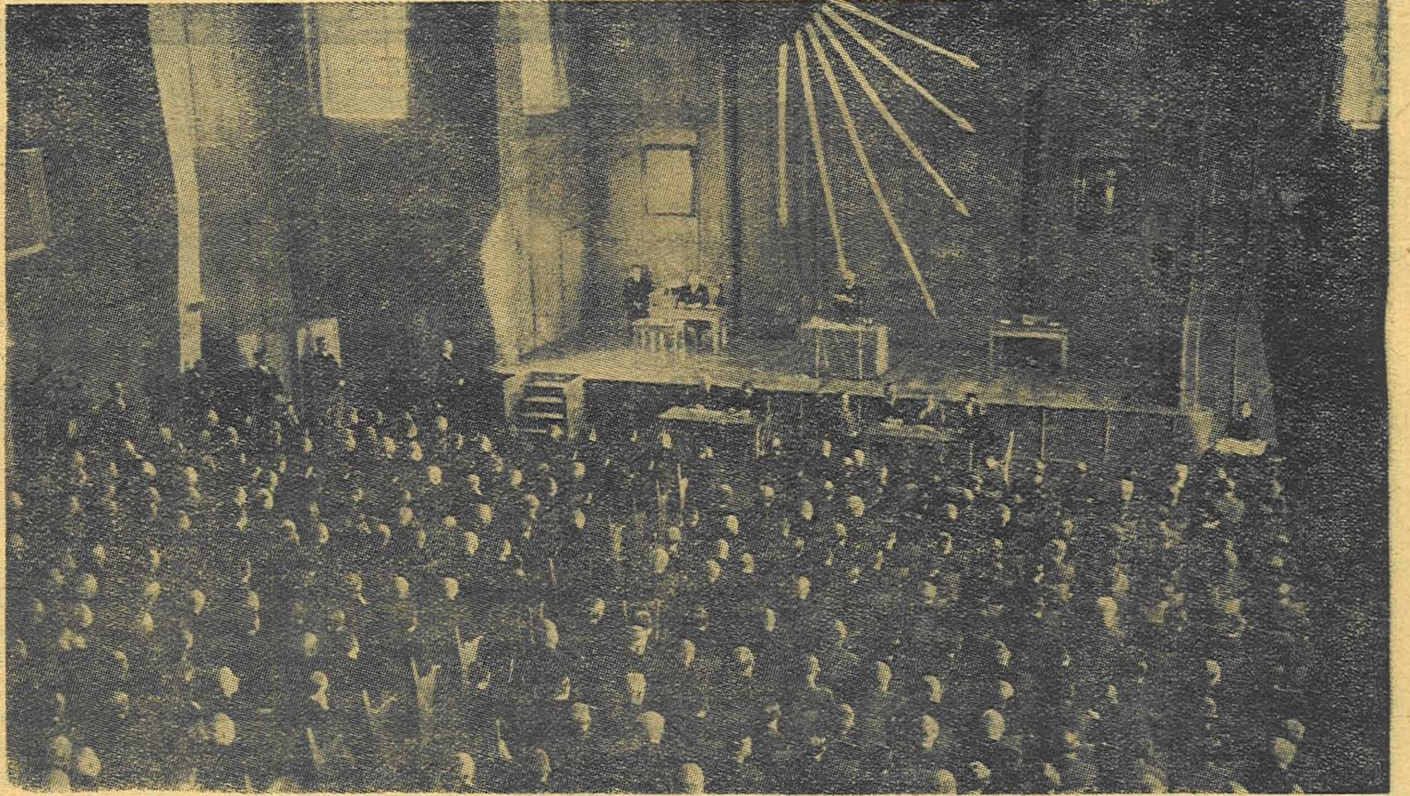
Ayrıca tetkik konusu yazıda yer alan ve yukarıda belirtilen ifadeler le 5816 sayılı kanunun 1. maddesının 1. fıkrasında yer alan Atatürk'ün hatırasına alelen hakaret edilmiş bulunmaktadır.

Keyfiyet saygı ile arzolunur. 25.6.1976.

Bilirkişi	Bilirkişi	Bilirkişi
Ord.Prof. Dr.	Doç.Dr.	Doç.Dr.
Recai Galip Okandan	Duygun Yarsuvat	Kayhan İçel

● *Bir Prof., ikisi doç., olan «Bilirkişi'nin harika bir imlâ ile kaleme aldıkları raporun son sayfasına attıkları imzalar.*

CHP'nin ilk kongrelerinden biri... O zaman kavga gürültü yok. Çünki «durum - vaziyetler» malûm

ECO'nun alt katında patırtı başladı

CHP'DE DOĞUM SANCISI

FOTO muhabirinin koluna sarılmış bırakmıyorlardı:

— Ver ulan şu filmi...

— Başka çekecek şey bulamadın mı?..

İtiş - kakış ve gözdağı vermeler para etmiyor, foto muhabiri sıkı sıkı sarıldığı makinesini kaptırmaya niyetli görünmüyordu. Aşağıdan almaya çalışıyor, çektiklerinin ehemmiyetsiz şeyler olduğunu anlatmakla paçayı sıyırabileceğini sanıyordu. Fakat CHP'li militanlar:

— **Bu fotoğrafı yayınlayamazsınız. Tam kongre arifesinde bu fotoğraf halkın zihnini bulandırır,** diyordu.

Foto Muhabiri nihayet, neşretmeyeceklerine dair söz vererek ellerinden kurtuldu. Ertesi gün ise gazetesinde hakikaten o resim yoktu ama, bir köşeye sıkışmış yazıda şunlar okunuyordu:

«Kanlı kavgayı resimleyen foto muhabirimiz hırpalandı.»

Cim. Ha Pe'nin militanları, CHP nin yaklaşan Büyük Kongresi dolayısıyla gerilmiş sinirlerini yatıştırmaya ancak birbirlerine taşlı - sopalı, sustalı - bıçaklı saldırmakla imkân bulabiliyorlardı. Hem de Ecevit'in, Üniversitedeki kanlı hâdiseleri tertipleme ithamıyla iktidara hücum ettiği gün. Halbuki kanlı hâdiseler hemen yanıbaşında cereyan ediyordu. Parti Umumi Merkezi ana - baba gününe dönmüştü. Taşra teşkilâtlarında, bir yıldan beri devam eden kanlı kavgalar o kadar şiddetlenmişti ki, artık Ecevit'in bulunduğu katın altında taraflar birbirlerine «Faşist» ve «Revizyonist» ithamlarıyla saldırıyordu.

Hele Gençlik Kollarının Kongresi, görülecek şeydi. Eco'nun güvercinleri karşılıklı taş yağdırıyorlardı, yağmur gibi.. Ve oluk misali kan akıyordu.

Kimin kimden ne alacağı vardı, CHP'deki kavga neyin nesiydi? Herkes, kendince birşeyler söylüyordu. Fakat bilinen gerçek şuydu: Küçük kızılcık partileriyle ve onların militanlarıyla 1973 evveli yapılan «muvazaalı ittifak» son bulmuştu. Onlar artık CHP'de «güçbirliği» peşinde değil, doğrudan partiyi ellerine almanın plânını tatbik için vuruşuyo lardı. Kongreye giderken CHP'de ne kadar daha güçlenirlerse o kârdı. Buna mukabil, dün «göbekçi temizliği» ile nam salmış olanlar bugün parti içinde «göbekçi» mevkiine düşmüşlerdi. Taraflar tabii bu tabirleri ranga» lığını ifşa eden bir Turan Güneş vardı. bu parti içi iktidar çekişmesinin ortasında Piyano değil, zurna çalmanın halktan yanalık olduğunu da ifade eden Turan Güneş'in bu gidişle ve eğer Ecevit'in desteğini kongrede daha fazla sağlayabilirse, Genel Sekreterlik makamına kurulabileceği söyleniyordu.

Ancak, CHP'deki kavgayı kongrede kim kazanırsa kazansın neticede bu partinin yeni bir «Doğum» eşiğinde olduğundan kimsenin şüphesi yoktu. CHP bir defa daha doğuracaktı; fakat doğacak olanın ne olacağı merak mevzuu idi.

Bir de zamanı... Acaba bu sene mi yoksa seçimlerden sonra mı? kullanmıyorlar veya basına bu tabirler aksetmiyordu. Şimdilik bilinen isimleri «Demokratik Solcular» ve «Genel Merkezciler» şeklindeydi.

Ha bir de, ettiği lâflarla mefhum-u muhalifinden CHP'nin «alaf-

yazarın Atatürk'ün hatırasına hakaret teşkil etmek kastını ve yaptığı fiilin neticelerine de müdrik olduğu kanaatini vermektedir.

Sonuç: Yukarıda arzedilen sebebler muvacehesinde İstanbul'da münteşir Sebil dergisinin 1 - 25 sayılarında yayınlanmış bulunan «Kemalist İnkılabın Anatomisi» başlıklı seri yazılarda TCK. nın 163. maddesinde yer alan lâikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançla a uydurmak âmacı ile dini hissiyat veya dinî alet ederek her ne surette olursa olsun propaganda yapmak suçunun unsurları gerçekleşmiş bulunmaktadır.

Ayrıca tetkik konusu yazıda yer alan ve yukarıda belirtilen ifadelerle 5816 sayılı kanunun 1. maddesinin 1. fıkrasında yer alan Atatürk'ün hatırasına alenen hakaret edilmiş bulunmaktadır.

Keyfiyet saygı ile arzolunur.

Bilirkişi
Ord. Prof. Dr.
Recai Galip Okandan

Bilirkişi
Doç. Dr.
Duygun Yarsuvat

Bilirkişi
Doç. Dr.
Kayhan İçel

Müslüman,
İslâm Yazısı'nı öğren,
tâ'limini teşvik et...

Müslüman,
"Lâik devlet",
"İslâm devleti" değildir.

• GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin EŞ

YABANCI SERMÂYE VE TAHAKKÜM...

ALMAN sanayi yatırımcılarından sonra şimdi de Japon sanayi yatırımcıları Türkiye'de. Aslında bu geliş - gidişleri sadece yabancı sermaye'nin ilk gayesi gibi gözüken kârla izah etmeye imkân yoktur. Çünkü, vâkıa bir ülkeye giren yabancı sermayenin zâhirdeki ilk hedefinin kâr olduğu açık ise de, asıl niyetin dünyanın ideolojik parselasyonuna iştirak etmek olduğu, izahtan vârestedir.

Nitekim, meseleye bu açıdan bakılacak olunursa, meselâ geçenlerde gelen Alman sanayi yatırımcılarının, mutâbık kalmaları halinde Türkiye'ye yatıracakları sermâye dünyanın dört bir tarafına yatırmış oldukları sermâye içinde ancak binde dört gibi cüz'i bir miktar teşkil etmektedir. Bu bakımdan belki Türkiye Alman sermâyesine muhtaçtır ama, Almanya'nın veya Japonya'nın bu cüz'i miktarlardan kazanmayı umduğu kâr'ın en mühim faktör olduğunu ileri sürmek dünyadaki ideolojik mücadelelerin kazandığı buudlardan haberdâr olmamak demektir. Hele yatırım yapılan ülke Türkiye olunca, bunun üzerinde daha bir dikkatle durmak gerekir. Çünkü Türkiye'nin dünya jeopolitiğindeki mühim mevkii ideolojiler mücadelesinde asla gözden ırak tutulamaz.

İşte bunun için gerek Almanlar, gerekse Japonlar ve hattâ —son zamanlarda Batı dünyası ile münasebetlerimizden devletlilerimizin beklediği faydalar hayal olarak tecelli edince— yanlış bir kuvvetler dengesi düşüncesiyle yaklaşmaya başladığımız kuzeydeki ezeli düşman Ruslar, Türkiye'ye yardımcı olmak için ellerini güyâ dostâne bir şekilde üzerimize uzatırlarken, hançer taşıdıkları diğer ellerini de arkalarında gizlemektedirler ve niyetleri gayet tabiî olarak bizi kendilerine uşak kılmaktır, bizi kendilerine medyûn-u şükrân kılmaktır, kendilerine esir eylemektir.

Düşünelim ki meselâ Rusya'yla Bir elektrik andlaşması imzaladık. Kendi ülkemizdeki zengin nehirler boşu - boşuna akıp gider ve biz de bunlara bakıp dururken, bir gün geldi, içinde yaşadığımız asrın teknik imkânlarının çok çok gerisinde kaldığımızı farkettik. Akarsularımızın ancak yüzde 12'sinden enerji üretiminde faydalanabilirken, bu nisbet, kalkınma mücadelesine atılmış ülkelerde en azından yüzde 50 - 60 civarına vardırılmıştı. Ama biz bunları düşünmemişiz de, bir takım zanların ve saplantıların esiri olarak, güyâ medenileşmek adı altında, milletimizin kalbine kendi evlâtları eliyle hançer üstüne hançer saplarken; eloğlu, hayat sistemi ne olursa olsun, asrın teknolojisine ayak uyduramayışın zilletini ve acısını yüreğinde hissedip, bizi gerilerde bırakmış gitmiş...

Ve biz şimdi, akarsularımızı değerlendirinceye, açığı telâfi edinceye kadar, geçici olarak Rusya'dan yüzmilyarlarca kilovat - saat elektrik cereyanı alacağız.

Bu ne demektir, biliyor musunuz?

Bu, Türkiye'nin sadece şehirlerinin, köylerinin aydınlatılması mevzuunda değil, dev sanayi tesislerinde de insiyatif Rusya'nın elinde olacak demektir. Böylece Rusya elinin altındaki tribünün şalterini indirivermekle silâh ambargosu tatbik eden bir Amerika'nın oynadığı oyundan daha tehlikelisini oynamak imkânını elde etmektedir. Diğer bir deyişle, eti ite teslim etmek gibi bir gaflete düşmüş oluyoruz. Ne çare ki, «elli şeref yılı, uygarlık bilmem nesi» çığırtkanlıklarıyla kutlanan cumhuriyet'e rağmen durum bu acı merkezdedir. Ve şimdi milletimizin hasretini çektiği, kendi hâkikatini kendi rey ve iradesiyle hayata hâkim kılacağı gerçek cumhuriyeti kurmak yolunda en fazla çırpınanlar, Anadolu'daki devletimizin tabii sahipleri olan müslümanlardır ve onlar Türkiye'yi kıytırık şeyler sanayiiyle değil, gerçek bir sanayileşmenin tesisleriyle donatmak istiyorlar. «Ama diyeceksiniz; mâdem ki yabancı sanayi yatırımcıları kârdan daha çok ideolojik parselasyon için geliyorlar, Türkiye'de kuracakları sanayi tesisleriyle de insiyatifin kendi ellerinde olmasını, ülkemizin piyasasını ellerine geçirmek, kendi malımızı, değil yalnız dış pazarlarda, kendi pazarlarımızda rekâbet edemiyecek bir duruma düşürmek, ihracat değil iç tüketimi esas alacak şartlar ileri süreceklerdir; o zaman ne yapılacaktır?»

Bu sualin cevabı basit ve sadedir: Türkiye'de bugün gerçek sanayileşmeyi kuranlar bunları taş baştan, asla tartışması dahi yapılmayacak bir şekilde nelerin nasıl ve hangi gaye ile kurulacağını hesab ederek yabancıları dâvet etmektedirler ve onlara Türkiye'yi bir sıçrama tahtası olarak kullandırmamak dikkatinin içindedirler. Onun için de onlara sadece sermayelerine mukabil, getirecekleri yeni teknolojinin bedeli olacak şekilde bir kâr ve bir de asla bağlamayıcı ve fakat diplomatik münasebetlerde iyi niyete dayanan münasebetleri geliştirmek için bir vesile sunmuş olmaktadırlar.

Ama buna rağmen, gelen her yabancı asıl niyetini gerçekleştirmek için çalışmaktan geri kalmıyacaktır. Ve bu niyet, asla unutulmamalıdır ki, ideolojik bir çelme takma mücadelesidir. Buna karşı tedbirimiz nedir? Asıl mühim olan, bu!... Çünkü Türkiye'nin bu gün barajı noksansa yarın yapılır, bugün sanayii kâfi gelmiyorsa yarın karşılanabilir. Ama insanımız bir defa elden çıktıktan sonra, o bir daha gelmez. Öyleyse bir ideolojiler arenası olan dünyamızda neyi ne için istediğimizi kat'iyetle tesbit etmek zorundayız ki; bu, insanımızı kendi inancımızın mutlak doğru'sundan uzaklaştırmamaktır. Bunda gaflete düştüğümüz anda, ağır sanayiimiz de olsa, teknolojimiz de, olsa, iktisadi gücümüz de olsa, eğer ki insan'ımızı yitirdiysek, hepsi bir hiç uğruna yapılmış olur.

BUGÜN Almanya, Japonya ve Rusya ile geliştirmeye başlanan münasebetlerde temel olarak bu hususu göze almazsak, dün Amerika ve Avrupa ile nice ham - hayallere kapılarak yürüttüğümüz münasebetler sonunda elma şekerinin sapının elimizde kalışı gibi yeniden şaşkınlığa düşmekten kurtulamayız.

Bu milli şuura eremediğimiz zaman üstelik sadece kâr gayesi ile geldiğinde dahi yabancı sermayenin ürettiği maldan hem iç müteşebbise, hem de dış kaynağa kâr aktarma mecburiyeti dahi bizi iktisadi bakımdan da bir fak'a bastırır. Çünkü yabancı sermaye girdiği ülkede ilk olarak iç pazarı ve yakın pazarları ele geçirmeye çalışır. Bugün Türkiye ve bulunduğu mevki olan Orta Doğu İslâm dünyası bu bakımdan yabancı sermaye için iştahlı bir ziyafet sofrası manzarası sergilemektedir.

O halde hayata müslümanca bakabilenlere düşen vazife, önce kendi insanımız olmak üzere, bütün insanlığı sömürtmemek için, bu zamana kadar yabancı sermâyelerin kurdukları tuzakları geri püskürtmek, onları kendi emellerimize hizmetçi kılmak ve yanlış hesaplarını Bağdat'tan geri çevirmek olmalıdır.

SEBİL ADLİYE'DE

IZDIRABIMIZI IZDIRABINIZ BİLEREK

Muhterem Okuyucularımız,

*Hemen farkedebileceğiniz gibi, SEBİL'in bu sayısı sanki 'Adliye'ye tahsis edilmiş gibidir. Hasbıhalimizi bu mevzu üzerine yaptık. Orta sayfamızdan itibaren, «jurnal» i ve «*Bilirkişi Raporu*» ile bir davânın açılma safhasını tâkib ettiniz. Ve şimdi de «*Sebil Adliye'de*» köşesi.*

*SEBİL'i hazırlayanları, yazanları, çizenleri abone ve okuyucuları ile bir «*ÂİLE*» telâkki ettiğimizden, bu âilenin ferdlerinin ızdırabı hepimizin ızdırabıdır düşüncesinden hareketle, hakkımızda açılan davâlardan bu kadar uzun uzun bahsetmekle sizleri sıkmış olabileceğimiz tereddüdüne kat'iyen kapılmadan sayfalarımızı bu mevzua ayırdık.*

● *Okuyucularımızın hatırlayacakları üzere SEBİL'in 20. sayısında muharririmiz Ahmed Selâmi tarafından, hakkında yazılmış bir yazıdan münfail olarak Ankara Savcılığı'na müracaat eden Diyanet İşleri sâbık reisi Lütfi Doğan'la alâkalı olarak hem Başyazarımız Kadir Mısıroğlu ve hem de muharririmiz Ahmed Selâmi Bey hakkında Ankara C. Savcılığınca takibata geçilmiş ve arkadaşlarımız bu savcılığın talimat yazısı üzerine İstanbul Basın Savcılığında ifade vermişlerdi. Bu defa, Ankara C. Savcılığı'nın 976 - 95 sayılı tâlimat yazılarıyla zikri geçen yazıdan dolayı arkadaşlarımız hakkında davâ açılmış ve ifadeleri için yine İstanbul Basın Savcılığı'na dâvet edilmiş bulunmaktadırlar. Bu davâda hem Başyazarımız Kadir Mısıroğlu ve hem de iddia mevzuu yazıyı yazan Ahmed Selâmi hakkında TCK'nun 268. Maddesine istinâden 4,5 aydan 4,5 yıla kadar tecziyeleri istenilmektedir.*

● *Yine muharrirlerimizden Mustafa Yazgan Bey'in, Sebil'in 32. sayısında neşredilen yazısından dolayı Başyazarımız Kadir Mısıroğlu ile birlikte Basın Savcılığı'na çağırıldıkları ve ifadelerinin alınmış olduğu malûmdur. Bu tahkikatın neticesi de, maâlesef takipsizlikle değil, yeni bir davânın açılmasıyla neticelenmiştir. Gerçekten yazarlarımızın her ikisi hakkında da İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 976/430 esas sayıyla açılmış bulunan davâda -her ikisinin de- 163/4 ile 5816 sayılı kanunlara istinaden 12'şer sene hapisleri istenmektedir. Bu davânın ilk duruşması 15 Aralık 1976 günü saat 9.50'de yapılacaktır.*

● *Diğer taraftan İstanbul Basın Savcılığı tarafından muharririmiz Ahmed Selâmi Toscuoğlu'nun 45 sayılı SEBİL-de çıkan «*Korutürk'ün Şeriat'e karşı değilim demesi üzerine*» başlıklı yazısından dolayı TCK' nun 158. Maddesi'ne istinaden -ki, bu madde 4,5 sene cezayı derpiş etmektedir- tahkikat açılmış bulunmaktadır. Kadir Mısıroğlu ile Ahmed Selâmi Toscuoğlu bu sebeple 29 Kasım 1976 günü saat 14.30'da İstanbul Basın Savcılığı'na dâvet edilmişlerdir.*

● *Gazetemiz aleyhine açılmış bulunan en ehemmiyetli davâlardan biri, hiç şüphesiz Başyazarımız Kadir Mısıroğlu-nun yazmakta olduğu «*Kemalist İnkılâbın Anatomisi*» isimli seri yazıdan dolayı İstanbul Basın Savcılığınca İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi'ne 976 - 256 esas sayı ile açılmış olan davâdır. Bu davânın ilk celsesi 22.9.1976 tarihinde idi. Başyazarımızın rahatsızlığı sebebiyle gidemediği davâda müteâkip celse 19 Kasım 1976 tarihine bırakılmıştı.*

19.11.1976 Cuma günü ilk murafaası icra edilen bu davâda gazetemizi Avukat Abdullah Mazhar Baytaz müdafaa etmiştir. Ancak, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin lâğv olması üzerine Adalet Bakanlığınca gönderilen bir tamimle, bu kabil davâlara İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin bakması istenildiğinden Mahkeme, Savcının da talebine uyarak davâmızın 2. Ağır Ceza'ya gönderilmesine ittifakla karar vermiştir.

*Bu davâ ile alâkalı olarak Başyazarımızın yazılarını okuyan Ehlivukuf (Bilirkişi) tarafından hazırlanan RAPOR ile davânın açılmasına sebep olan «*Bir vatandaş*» imzalı muhbirin «*ihbar dilekçesi*» tam metin halinde fotokopileri ile okuyucularımızın dikkatine orta sayfamızda sunulmuştur.*

قرآن عالم اخروينك مقدس خريطه‌سيدر

سعيد النورسى

RİSÂLE-İ NUR'DA

KUR'ÂN NEDİR, TARİFİ NASILDIR?

1

EL CEVAB: Kur'ân.. şu kitâb-ı kebîr-i kâinâtın bir tercüme-i ezelîsi.. ve âyât-ı tekvîniyyeyi okuyan mütenevvi dillerinin tercümân-ı ebedîsi.. ve şu âlem-i gayb ve şehadet kitabının müfessiri.. ve zeminde ve gökde gizli esmâ-i ilâhiyyenin mânevî hazinelerinin keşşâfı. ve sûtûr-u hâdisâtın altında muzmir hakâikın miftâhı.. ve âlem-i şehadetde âlem-i gaybın lisânı.. ve şu âlem perdesi arkasında olan ve âlem-i diyye-i rahmâniyye ve hitabât-ı ezeliyye-i sübhâniyyenin hazinesi.. ve İslâmiyyet âlem-i mânevisinin güneşi, temeli, hendesesi., ve âlem-i uhrevînin mukaddes haritası.. ve zât ve sıfat ve esmâ ve şuûn-ı ilâhiyyenin kavl-i şârihi, tefsir-i vâzıhı, burhân-ı kâtı-ı, tercümân-i sâtı-ı.. ve şu âlem-i insâniyyetin mürebbisi.. ve insâniyyet-i kübrâ olan İslâmiyyetin mâ' ve zıyâsı.. ve nev'-i beşerin hikmet-i hakikıyyesi.. ve insa iyeti saâdete sevk eden hakiki mürşidi ve hâdîsi.. ve insana hem bir kitâb-ı şeriat.. hem bir kitâb-ı hikmet.. hem bir kitâb-ı duâ.. hem bir kitâb-ı ubüdiyyet.. hem bir kitâb-ı emr-i dâvet.. hem bir kitâb-ı zikr.. hem bir kitâb-ı fikirdir. Hem insanın bütün hacât-ı maneviyyesine mercî, olacak çok kitabları tazammun eden tek, câmi' bir kitâb-ı mukaddesdir. Hem bütün evliyâ ve sıddîkînin ve urefâ ve muhakkıkinin muhtelif meşreblerine ve ayrı ayrı mesleklerine ve herbirindeki meşrebin mezâkına lâyık ve o meşrebi tasvir edecek ve herbir mesleğin mesâkına muvâfık ve onu tasvir edecek birer risâle ibrâz eden mukaddes bir kütüphâne hükmünde bir kitâb-ı semâvidir.

Kur'ân.. arş-ı a'zamdan, ism-i a'zamdan ve her ismin mertebe-i a'zamından geldiği için (On İkinci Sözde beyan ve isbât edildiği gibi).. Kur'ân.. bütün âlemlerin Rabbı itibariyle Allahın kelâmıdır. Hem bütün mevcûdâtın ilâhı ünvaniyle Allahın fermanıdır. Hem bütün semavât ve arzın hâlikı namına bir hitabdır. Hem rubûbiyyet-i mutlaka cihetinden gelen bir mükâlemedir. Hem saltanat-ı âmme-i sübhaniyye hesâbına bir hutbe-i ezeliyyedir. Hem rahmet-i vâsia-i muhîta nokta-i nazarından bir defter-i iltifâtât-ı rahmânîdir. Hem ulûhiyyetin azamet-i haşmeti haysiyyetiyle başlarında bazan şifreler bulunan bir muhabere mecmuasıdır. Hem ism-i a'zamın muhitinden nüzûl ile arş-ı a'zamın bütün muhâtına bakan ve teftiş den hikmetfeşân bir kitâb-ı bir isim ile hâs bir rubûbiyyet ile ve mukaddesdir.

Ve şu sırdandır ki... kelâmüllâh ünvânı kemâl-i liyâkati le Kur'âna verilmiştir. Ve daima da veriliyor.

Kur'ândan sonra sâir enbiyânın kütüb ve suhufları gelir. Sâir nihayetsiz kelimât-ı ilâhiyyenin bir kısmı dahi hâs bir i'tibâr ile, cüz'î bir ünvân ile, husûsî bir tecelli ile, cüz'î mahsus bir saltanat ile ve husûsi bir rahmet ile zâhir olan ilhamât sûretinde bir mükâlemedir. Melek ve beşer ve hayvanâtın ilhâmâtları külliyet ve husûsiyyet itibariyle pek çok muhtelifdir.

Kur'ân. asırları muhtelif bütün enbiyânın kitaplarını.. ve meşrebleri muhtelif bütün evliyânın risâlelerini. ve meslekleri muhtelif bütün asfiyânın eserlerini icmâlen tazammun eden ve cihât-ı sittesi parlak.. ve evhâm ve şübhâtın zulümâtından musaffi.. ve nokta-i istinadı bil yakîn vahy-i semâvî ve kelâm-ı ezeli ve hedefi ve gayesi bil müşâhede saadet-i ebediyye.. içi bil bedâhe hâlis hidâyet.. üstü, bizzarûre envâr-ı imân.. altı, bi ilmel yakîn delîl ve bürhân.. sağı, bittecrübe teslîm-i kalb-i vicdâ .. solu, bi aynel yakîn teslîm-i akl-ı iz'ân.. meyvesi, bi hakkal yakîn rahmet-i rahmân ve dâr-ı cinân.. makâmı ve revâcı, bil hadsissâdık makbûl-i melek ve ins-ü cân bir kitâb-ı semavidir..

Kur'ânın târifine dâir sıfatların her biri başka yerlerde kat'î isbat edilmiş veya isbât edilecekdir. Dâva mücerred değil, her birisi bürhân-ı kat'î ile müberhendir.

SAİD NURSÎ

[illegible] قرآن نه در، تعريفى ناصلدر؟

[الجواب] قرآن.. شو كتاب كبير كائناتك بر ترجمهٔ ازليسى.. وآيات تكوينيه‌يى اوقويان متنوع ديللرينك
ترجمان ابديسى.. وشو عالم غيب وشهادت كتابنك مفسرى.. وزمينده وگوكده گيزلى اسماء الٰهيه‌نك
معنوى خزينه‌لرينك كشافى.. وسطور حادثاتك آلتنده مضمر حقائقك مفتاحى.. وعالم شهادتده
عالم غيبك لسانى.. وشو عالم پرده‌سى آرقاسنده اولان وعالم غيبدن گلن التفاتات ابديهٔ
رحمانيه وخطابات ازليهٔ سبحانيه‌نك خزينه‌سى.. واسلاميت عالم معنويسنك گونشى تملى هندسه‌سى
.. وعالم اخرويك مقدس خريطه‌سى.. وذات وصفات واسماء وشؤونات الٰهيه‌نك قول شارحى
تفسير واضحى برهان قاطعى ترجمان ساطعى.. وشو عالم انسانيتك مربيسى.. وانسانيت كبرى اولان
اسلاميتك ماء وضياسى.. ونوع بشرك حكمت حقيقيه‌سى.. وانسانيتى سعادته سوق ايدن حقيقى
مرشدى وهاديسى.. وانسانه هم بر كتاب شريعت.. هم بر كتاب حكمت.. هم بر كتاب دعا.. هم بر كتاب
عبوديت.. هم بر كتاب امر ودعوت.. هم بر كتاب ذكر.. هم بر كتاب فكردر.. هم انسانك بتون حاجات
معنويه‌سنه مرجع اولاجق چوق كتابلرى تضمن ايدن تك، جامع بر كتاب مقدسدر.. هم بتون
اوليا وصديقينك وعرفا ومحققينك مختلف مشربلرينه وآيرى آيرى مسلكلرينه وهربرنده‌كى
مشربك مذاقنه لايق واو مشربى تنوير ايده‌جك وهر بر مسلكك مساقنه موافق واونى تصوير
ايده‌جك برر رساله ابراز ايدن مقدس بر كتبخانه حكمنده.. بر كتاب سماويدر.

سعيد النورسى

LÜGATÇE

BEZLETMEK: ömertçe vermek
SEYLÂB: Sel suyu
NEV'EMA: Bir nevi
İBLİSÂNE: İbliscesine
RE'S: Baş
KÂR: İş, amel
İRTİKÂB: Rüşvet, kötü bir iş işleme
MENÂFİ: Menfaatler
TAANNÜD: İnad etme
bir kürsü tesis olunmuşdur. Yani
HÂMUŞ: Sessiz, sâki
TEKELLÜM: Söyleme, konuşma
ŞEHRÂH: Ana cadde
VECDÂVER: Heyecan veren
TANİNENDAZ: Tınlayan, çınlayan
LÂHUTİ: Lâhuta mensub
ÂĞAZ: Başlama
TADAD: Sayma, birer birer söyleme
ŞERİKSİZ: Rakipsiz, ortaksız
ITRAH: Dışarı atma
KERHEN: Kötü görerek
NEŞV-Ü NEMÂ: Gelişme
VEHMETMEK: Kuruntu etmek
MATLUB: İstenen, taleb edilen
MUHARRİK: Tahrik eden
MÜŞEVVİK: Teşvik eden
HÂMİ: Himaye eden
ÜTOPYA: Hayal, hayali fikir veya düşünce
HÂİLE: Dram
HÂİLEVÎ: Dramatik
PİR: Yaşlı, üstâd
GÜLGÜLE: Karmakarışık bağrışıp çağrışma

Erbakan'ın sert çıkışları yüzünden, diğer büyük partiler de Batı ile olan münasebetlerini yeniden gözden geçirme mecburiyetinde kaldı.

Bir İngiliz gazetesi yazıyor:

"SERT ÇIKIŞLARLA...,,

«ERBAKAN TÜRKIYE'YI BATIDAN KOPARIYOR»

İNGİLTERE'de neşrolunan (The Financial Times) adlı günlük gazete, Türkiyede *«Erbakan'ın sert çıkışları yüzünden* (diğer) *büyük partilerin de Batı ile olan münâsebetlerini yeniden gözden geçirmek mecbûriyetinde kaldığını»* yazdı.

Adı geçen gazete, Türkiye'nin haricî siyâsetindeki son vaziyeti tahlil ettiği yazısında ayrıca *«Batı'nın, Türkiye'yi yavaş yavaş kendisinden uzaklaşmasının önüne geçemediğini»* de belirtti. Gazete, Batı'nın Ortak Pazar (AET) ve Kuzey Atlantik İttifakı (NATO) gibi kuruluşlarıyla Türkiye'nin ihtilâfa düştüğünü, bunların Türkiye'de *«istismarcı»* kuvvetler olarak tanınmaya başlandığını yazdığı makalesinde hülâsa olarak şu görüşlere yer verdi:

«Batılılarla Türkiye arasındaki münâsebetler iki cephede büyük çatlaklara sahne olmuştur: NATO ve AET. Türkiye'ye göre iki teşkilât da Türkiye'yi istismar etmiş ve aldığının karşılığını vermemiştir. Türkiye sadece bu teşkilâtları değil, Batılı ülkeleri de tek tek itham etmektedir.

Ankara'ya göre, İngiltere 1974'de Kıbrıs'da Makaryos devrildiğinde, vaziyete müessir bir şekilde müdâhale etmeyerek Türkiye'yi yalnız bırakmıştır. Fransa ise, Kıbrıs buhranında açıkça Yunanistan'ın safında yer almıştır. Ve nihayet, «anânevî dost» *Federal Almanya, Türk İşçileri mevzuunda Ankara'yı küstürmüştür.*

Ortak Pazar'la olan münâsebetler ise tam bir çıkmazdadır.

Buna benzer bir dizi mesele, Türkiye'yi Batı'dan soğuturken koalisyon ortağı Erbakan'ın Batı aleyhtarı tavrı da millet üzerinde tesirli olmaktadır. Ortak Pazar ile Batı'nın şiddetle aleyhinde olan Erbakan, Demirel, Karakaya Barajı'nın temelini atarken bir başka yerde yaptığı konuşmada, bu projeye İtalyanlar'ın alınmasını tenkid etmiştir. Erbakan'ın sert çıkışları yüzünden büyük partiler de Batı ile olan münâsebetleri yeniden gözden geçirme mecbûriyetini duymaktadırlar.»

Gazete daha sonra, Türkiye'nin Batı ile arası bozulurken Sovyetler'le *«yakınlaşma»* olduğu iddiasını ileri sürmekte ve Batı'nın şimdilik bundan pek müteessir olmadığını kaydetmektedir. ABD ambargosu devam ederse, Türkiye'nin Sovyetler'den silâh alabileceğine temas eden İngiliz gazetesi, ayrıca NATO'nun Türkiye'deki üslerinin âkıbetini de tehlikeli gördüğünü yazarak şöyle devam etmektedir:

«Uzun vâdede Türkiye'nin Sovyetlere yaklaşması Batı için o kadar tehlikeli değildir. Zira, Türkiye'deki NATO üsleri umûmiyetle elektronik dinleme üsleridir. Teknik gelişme ile bir zaman sonra bunlar ehemmiyetini kaybedecektir. Ancak, şimdilik bu üsler Batı açısından hâlâ ehemmiyetlidir. Ve Batı, Türkiye'nin yavaş yavaş kendinden uzaklaşmasına mâni olamamaktadır».

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız, siyasî edebî tarihî gazete
Yıl: 1 SAYI: 48 BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazıişleri Müdürü: KADİR MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü: Yılmaz YALÇINER
İDAREHANE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical, Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808 İstanbul TURKEY
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
Postscheckonto Nr. 37938 — 300 Hannover
Telefon: 0531 - 85033